

ЮНАК

ЛИСТОПАД 1969 NOVEMBER

● **Ілюстратори цього числа:** пл. сен. Тит Геврик, ст. пл. Мотря Головінська, Софія Лада, Богдан Певний, пл. сен. Володимир Пилишенко-Гарпун і Марія Юркевич. ● **На обгортці:** Під час величавих урочистостей посвячення Собору св. Софії в Римі Святіший Отець, Папа Павло VI, у неділю, 28 вересня ц. р., перед головним входом до Собору вітає і благословить тисячі українських паломників. На право від Папи Блаженніший Верховний Архієпископ Йосиф і Його секретар о. шамбелян д-р Мирослав Марусин, а на ліво Високопреосвященніший Архієпископ Гавриїл Букатко з Югославії. ● **У віконці:** Собор св. Софії у мініятурі на рисунку.

З М І С Т

- 1 Від Редакції: посвячення Собору св. Софії, Синод Владик УКЦеркви, обрання Митрополита УАПЦеркви
- 2 О. Кузьмович: Визначні сучасні українці — Р. Купчинський
- 2 Р. Купчинський: Гей, мандрують пластуни (пісня)
- 3 М. Орест: До Львова (вірш)
- 3 Р. Купчинський і М. Колеса: Ми йдемо в бій (пісня)
- 4 Вислід конкурсу на пам'ятник на могилі Дрота
- 4 Українські студенти в мандрах по Європі
- 5 С. Г. Ложечка до свят. Причастя із знаком Рюриковичів
- 6 Каліф: Пізнай самого себе
- 7 Л. Голубович: 20-річний ювілей Пласту у Великобританії
- 8 Л. Ю.: Чи чули ви?
- 9 Л. Госейко: Люблю, Колись, На фестивалі гербів (вірші)
- 10 Пластункам на вушко
- 11 Поради подружки Дади
- 11 Чи ви спостережливі?
- 12 А. Скаб: Точкування у "Лісовій школі" (вірш)
- 12 Гарний приклад, який варто наслідувати
- 12, 16 і 27 Наше листування
- 13 Молоде перо: Цьогорічні таборіві однодівки
- 17 Яха: Успішні змагання наших молодих спортсменів
- 20 Хроніка
- 25 і 26 Усміхнися!
- 26 Список дарункових передплат
- 27 Пожертви на пресфонд "Юнака" замість квітів на могили
- 28 Пожертви на пресфонд "Юнака"

"Юнак" — журнал пластового юнацтва. Появляється щомісяця крім липня і серпня. Видає Головна Пластова Булава. Редагує колегія. Члени редакційної колегії: пл. сен. Ольга Кузьмович, пл. сен. Тоня Горохович і пл. сен. Омелян Тарнавський. Наліпка: пл. сен. Ярослав Елиів. Технічний редактор і адміністратор: пл. сен. Омелян Тарнавський.

Річна передплата: США і Канада (у валюті своєї країни) — 6.00 дол., Австралія — 3.50 австр. дол., Австрія — 100 шіл., Аргентина — 350 пез., Бельгія — 120 бел. фр., Велика Британія — 1.0.0, Німеччина — 10 н. м., Франція — 15 фр. Ціна одного числа: у США і Канаді — 50 центів.

Редакція застерігає собі право виправляти мову, як теж скорочувати й виправляти одержані матеріали згідно з пластовою термінологією, пластовими виховними напрямними та вимогами юнацького віку читачів.

Дорогі Подруги і Друзі!

В цьому числі хочемо поділитися з Вами відомостями про великі і радісні події, що зайшли в нашому українському житті.

Напевно, неодне ви вже про них чули чи навіть читали в нашій щоденній пресі. Але наш журнал, хоч і призначений лише для молоді, не може поминути мовчанкою того, що сколихнуло всіма українцями по той і по цей бік залізної заслони.

**

Величаві урочистості посвячення Собору Святої Софії в Римі відбулися в суботу, 27 вересня, і в неділю, 28 вересня, цього року при співучасті всіх (17) Владик Української Католицької Церкви у вільному світі під проводом нашого Верховного Архієпископа, Блаженнішого Йосифа, близько сто наших Отців Духовних, численних представників наших Монаших Згромаджень та приблизно 5,000 наших вірних паломників з Канади, США, різних країн Європи, Південної Америки, а навіть із далекої Австралії.

У неділю, 28 вересня ц. р., ці урочистості посвячення Собору св. Софії звеличали своєю участю Святіший Отець Папа Павло VI, Представники Священної Конгрегації для Східних Церков, Кардинали, Архієпископи і Єпископи Католицької Церкви і представники різних держав.

Про ці торжества і про участь наших пластунок і пластунів у них, довідаєтеся із окремого репортажу присутнього під час тих торжеств в Римі члена нашої редколегії, що появиться в черговому числі «Юнака».

Але, не лише ці торжества були важливою подією для нас усіх. Не менше важливим був Синод Владик Української Католицької Церкви, що відбувся безпосередньо після згаданих торжеств, від 29 вересня до 4 жовтня ц. р., у приміщеннях Українського Католицького Університету в Римі. Цей Синод схвалив патріярший устрій Української Католицької Церкви та передав на руки Святішого Отця Папи Павла VI схвалену конституцію УКЦеркви з проханням вивістити Верховне Архієпископство УКЦеркви до

Собор Святої Софії — в Римі

гідності Київсько-Галицького Патріярхату. Чи ж це не великий успіх для всіх наших вірних і для нашої Церкви, чого ми всі мусимо бути свідомі?

**

Два тижні передтим Собор Української Автокефальної Православної Церкви (УАПЦ) на чужині, що відбувся від 12 до 14 вересня ц. р. в Оттобруні, біля Мюнхену в Німеччині, обрав одностайно Владику Мстислава Скрипника, відомого довголітнього приятеля пластової молоді, Митрополитом Української Автокефальної Православної Церкви, надаючи йому титул Архієпископа Київського та Переяславського. Цю подію треба нам привітати не менш радісно, як обидві попередні.

**

Ось Вам, Дорогі Подруги і Друзі, стільки нових важливих подій, про які хочемо Вас поінформувати. Вам слід про них знати, бо вони сьогодні чи завтра будуть мати значення теж і у Вашому особистому та громадському житті.

СУЧАСНІ ВИЗНАЧНІ УКРАЇНЦІ

РОМАН КУПЧИНСЬКИЙ

Скільки разів співаємо, стоячи на струнко, на закінчення наших пластових Богослужб "Боже Великий, Творче Всесвіту" — а скільки Вас, Дорогі Юнаки і Юначки, знає про того, хто дав нам цю молитву, хто створив до неї музику та слова?

А коли сидимо при вечірньому блиску та-

борової ватри і співаємо, вдивляючись у її вогонь: "Чи знаєш Ти найкращу в світі пісню, як ліс шумить і грає темний бір..." чи знають усі присутні, що її нам дав автор молитви "Боже Великий?"

Він написав також для нас музику такої давніше популярної пластової пісні: "Пусти ж мене, мати, до табору" і створив цілий ряд інших пластових пісень, що їх знайдете у нашому пластовому співанику "В дорогу".

Цей великий і щирий пластовий приятель це відомий письменник, поет і журналіст Роман Купчинський — колишній старшина УСС і УГА, що тепер живе у Нью-Йорку, а цього року сповнилося йому 75 років життя.

Саме будучи старшиною в українській армії у першій світовій війні, Роман Купчинський написав тексти та мелодії до понад 20 відомих стрілецьких пісень, з яких наші читачі крім "Боже Великий" повинні знати такі, як: "Засумуй трембіто", "Ми йдемо в бій", "Не сміє бути в нас страху" тощо.

В загальному, Роман Купчинський є автором близько 70 пісень, які всюди співають чи співали, часто не подаючи чи не знаючи їх автора. Він написав також 3-томову повість на тему 1-ої світової війни п. н. "Заметіль" і драматичну поему "Великий день". Роман Купчинський писав упродовж 15 років веселі фейлетони у найбільшому українському щоденнику Галичини "Діло" під псевдом "Галактіон Чіпка", а переїхавши до США далі писав їх деякий час у щоденнику "Свобода". Постійний голова Т-ва

Українських Письменників і Журналістів у Львові перебрав цей самий пост, коли у США заснувалася Спілка Українських Журналістів Америки і був на ньому упродовж двох каденцій.

В останньому часі появилися його дві нові книжки, які можуть бути цікаві для наших молодих читачів, а саме: "Мисливські оповідання" і сатиричну поему п. н. "Скоропад" про легендарну постать члена Легіону УСС-ів Івана Цяпку-Скоропада, т. зв. "великого комтура" Ордену Залізної Остроги, що створився на терені Українських Січових Стрільців, завданням якого було плекати товариську культуру на базі вояцької лицарськості.

Як ми вже це підкреслили, в особі Романа Купчинського пластова організація має великого приятеля і прихильника, який завжди цікавився нашою працею та нашими успіхами. Не один раз він відвідував тут уже наші пластові табори та імпрези як почесний і дорогий гість і писав до пластової преси.

Сьогодні пластує вже внук Романа Купчинського, що носить ім'я свого діда і має родинне замилювання до спортів. Саме недавно читали ми про його перші успіхи у тенісових змаганнях.

Але ті, що мали щастя пізнати Романа Купчинського слухати його неперевершених розповідів "про давнє минуле" як і ті, що знають його лише як автора пластових пісень, не забувають про свого приятеля і шлють йому в думках найкращі побажання.

Ольга Кузьмович

ГЕЙ, МАНДРУЮТЬ ПЛАСТУНИ

Мандрівна пісня
(два голоси)

Гей, мандрують пластуни
Через гори-долини —
Гей, доріженька закурилася ...

Перед ними рідний край
Розгнурнувся, як Дунай —
Гей, доріженька закурилася ...

Хоруговки допогять,
А підківки цокотять —
Гей, доріженька закурилася ...

ДО ЛЬОВА

Михайло Орест

В далекості туманній тужить Київ,
Твій старший, твій першопрестольний брат;
Він, духа творчого високий вияв,
Повився в чорняву жалобних шат.

По ньому потопом пройшла неволя,
Його шляхетний отемнила зір,
Блюзнірство чинить на його престолі
І чисті пориви жене в ясир.

В терпкій тривозі за твоє буяння
І за твою, о Львово, щасну путь
З останніх сил речу я закликання:
Льва-городе! Перетривай — і будь!

Нехай погрозливий, гримучий голос
Перестороги піднесуть леви
Побіля брам твоїх, хай жаден волос
Не упаде з твоєї голови!

О Юріє, святине непохитна!
Над містом величаво височій
І клич людей могутньо і привітно
Туди — під хрест неподоланий свій.

Народ, який призначення духове
В віках суворих ще не довершив,
Благослови на подвиг повнокровий
І на прийяття небувалих днів.

І світлий вождь (ім'я йому — Творіння!)
На замковій горі поставить спис —
І в край прозорілий на його веління
Надійде міт у сяйві райських риз.

(Піснотвір — Терентій Степанів, Філіятецький, 1953)

МИ ЙДЕМО В БІЙ

Стрілецька пісня

(Чоловічий хор)

Слова й мел.: Р. Купчинський

Обр.: М. Колесса

Tempo di marcia, energico

Т. І. Ми йде - мо в бій, ми йде - мо в бій по
Б. І. эга - ри - щах ру - і - ни, за рід - ний край, за
на - рід свій, за во - лю У - кра - ї - ни!
Ми йде - мо в бій, зем - ля дуд - нить, ра
ми йдем дуднить
ді - ють го - ря, сте - пи, бо нас — у бій бла -
бо нас — у бій бла -
ри **f** го - - словить мо - гут - ній дух Ма - зе - па.

Ми йдемо в бій, ми йдемо в бій
По згарищах руїни,
За рідний край, за нарід свій,
За волю України!

Ми йдемо з бій, земля дуднить,
Вадіють гори, степи,
Бо нас у бій благословить
Могутній дух Мазепи!

ВИСЛІД КОНКУРСУ НА ПАМ'ЯТНИК НА МОГИЛИ ОСНОВОПОЛОЖНИКА ПЛАСТУ ДРОТА

Головна Пластова Булава проголосила в 1968 році конкурс на проект пам'ятника на могилі Основоположника Пласту, бл. п. д-ра Олександра Тисовського. Конкурс був проголошений у загальній та пластовій пресі із поданням умовин та нагородою за найкращий проект у сумі \$500.00. Запрошене Головною Пластовою Буловою журі, в особах ст. пл. Марти Воевідки (Відень), мистця Якова Гніздовського, пл. сен. д-ра Миколи Кузьмовича, пл. сен. проф. Антона Малюци і архітекта інж. Ярослава Січинського, розглянуло надіслані проекти і визначило найкращим проект під псевдом "Пам'ятник". Автором його є молодий архітект, старший пластун, член 3-ого Куреня УСП-ів "Лісові Чорти", Юрій Савицький з Нью-Йорку.

Вибраний проект, що здобув перше місце, схвалила Родина Покійного д-ра О. Тисовського та пробід матернього Куреня УПС ім. О. і С. Тисовських, і вже пороблено перші кроки до реалізації побудови пам'ятника.

**ГОЛОВНА ПЛАСТОВА БУЛАВА
Нью-Йорк, США**

УКРАЇНСЬКІ СТУДЕНТИ В МАНДРАХ ПО ЄВРОПІ

РИМ (СКВУ-ПІК) — Користаючи з нагоди Світового Конгресу Українського Студентства, що відбувався на початку липня ц. р. в Мюнхені, група учасників Конгресу вибралася в мандри по європейських містах, зводячи історичні пам'ятки та складаючи візити визначним постатям нашого часу.

Від 7 до 18 липня студенти, у тому голови ЦЕСУС-у, СУСТА, УСТ Англія та представники СУСК-у, ТУСМ-у і "Обнови" звідали Зальцбург, Відень, Венецію, Флоренцію та Рим. У Відні вони зустрілися з д-ром Дзєревичем, проф. Гнатишином та місцевими студентами, які відкрили своїм друзям із-за кордону красу Відня та взагалі проявили велику гостинність та приязнь. Студенти цілою групою були присутніми на Службі Божій у віденській українській Церкві Св. Варвари.

Подорож по Італії, зокрема прогулянки по Венеції та Флоренції, теж залишили багато цікавих і приємних вражень.

Особливо багатим було трьохденне перебування в Римі. Верховний Архiepіскоп Блаженніший Йосиф Сліпий дуже тепло прийняв студентів на аудієнції, віддавши багато свого дорогого часу на розмови про недавно відбутий Конгрес та його висліди. Відбулися сердечні зустрічі з Агостольським Візитатором українців у Західній Європі Архiepіскопом Іваном Бучком та д-ром шамбеляном М. Марусиним. Під час цих зустрічей порушено ряд суспільно-релігійних проблем. Святіший Отець Папа Павло VI теж прийняв наших студентів у замку Гондольфа. Студенти з найбільшою цікавістю оглядали Українську Малу Семінарію, Собор св. Софії та Український Католицький Університет у ласкавому супроводі о. проф. Гринишина. Крім цього вони відвідали Велику Семінарію і віллу літнього осідку оо. Василіян біля замку Гондольфа, яку набув колись Митрополит Шептицький. Оглянули також Ватикан та місто Рим.

(За пресою інформацією Секретаріату СКВУ).

ВИПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

Великодній привіт — це не лише український звичай!

Свого часу у передовиці нашого журналу я подала, що гарний християнський звичай великоднього привіту не мають крім нас інші народи.

Пл. сен. Андрій Горняткович справляє мене, що це не згідне із правдою і що цей звичай є загальнохристиянський або принаймні візантійський. Щоб не вводити наших читачів у хибне розуміння наших звичаїв, подаю це вяснення до загального відома і дякую пл. сен. А. Горнятковичеві за його зацікавлення змістом "Юнака".

Ольга Кузьмович

ПРОХАЄМО ЗАПЛАТИТИ ПЕРЕДПЛАТУ

ЗА 1969 РІК

ЗА „ЮНАКА”

6.00 ДОЛЯРІВ!

ЛОЖЕЧКА ДО СВЯТОГО ПРИЧАСТЯ ІЗ ЗНАКОМ РЮРИКОВИЧІВ

Кістяна ложечка із знаком Рюриковичів

Коли ближче приглянемося до мапи Полісся, то побачимо, що приблизно в тому місці, де річка Прип'ять змінює свій напрям на південно-східній, щоб у дальшому бігу влятися із правого боку до Дніпра, лежить містечко Мозир. Хоч Мозир нині належить до Білоруської РСР, то в княжій добі Мозирська волость належала до київських князів. На Мозирщині з княжих часів залишилась донині група старих городищ, із яких на перше місце висувається «Городище» в селі Юревичі району Калинковичі. Юревичівське «Городище» розташоване на доволі високій горбівині (30-35 метрів), де ще нині видніють останки «дітинця», тобто центру княжого міста.

На південь від «Городища», на іншому відгалуженні тієї самої горбівини, відкопано княже цвинтарище, де, певно, ховали померлих мешканців міста на «Городищі». Під час археологічних розкопів на цьому цвинтаріші виявилось, що тут поховані покійники у дерев'яних домовинах, збитих цвяхами, були поховані за східно-християнським обрядом, цебто головами до заходу («очима до схід сонця»). У гробах знайдено крім останків кісток багато культурних пам'яток княжої доби XII-XIII. сторіч, певно, були укладені покійникам до домовин або покійники були в них одягнені. До найцікавіших пам'яток належать срібні намистини та жіночі срібні ковтки київського, як теж і ковтки т. зв. білоруського типів. Ці всі залишки вказують на високий культурний і мистецький рівень того часу.

На північний захід від цвинтарища та на південь від «Городища» є невеликий площею горб-підвищення, яке називається «Церковище». Саме на захід, у підніжжі «Церковища», недавно знайдено різьблену кістяну ложечку. На кінці ручки, завдовжки на 14 сантиметрів, є вирізьблена стилізована постать тваринки. Нижче різьби округла ручка ложечки має п'ять карбів-ровиків докруги ручки. Властива частина ложечки неглибока і має гарну, яйцевидну форму, гострий кінець якої творить кінець ложечки. Заокруглений кінець цієї форми переходить саме в ручку ложечки, яка відділюється від заглиблення ложечки теж чотирма карбами-ровиками. На внутрішній поверхні самої ложечки є дуже старанно вирізьблений знак роду Рюрико-

Мапа горішнього Дніпра з Прип'яттю і Десною.

1. Залізничні шляхи, 2. ріки, 3. кордони республік.

вичів у формі двозуба. Правий «зуб» знаку закінчений гарним рівнораменним хрестиком, а лівий — спірально-завиткою. Обидва «зуби» долом лучить поперечка, що з неї посередині звисає хрестик, подібний до хрестика на правому «зубі».

Археологи догадуються, що ложечка служила до подавання св. Причастя, при чому звертають увагу, що різьба тваринки на кінці ручки ложечки може вказувати на залишки поганства, які ще були тоді в Русі-Україні. Припускають, що ложечка походить із середини XII. сторіччя. Виконання ложечки та її різьби указують на високу мистецьку культуру княжої України.

Знак на ложечці нагадує знаки на пльомбах, знайдених у Дорогичині, на перстені-печатці, знайдений на терені Золотоверхого Михайлівського Манастиря у Києві. Треба сподіватися, що систематичні археологічні дослідження юревичівського «Городища» ще відкриють не одну цінну пам'ятку княжої Русі-України та скажуть нам більше про цей город, про який, м. ін., немає згадок у наших літописах.

С. Г.

(За «Нашою Метою»)

Закликайте Ваших друзів і приятелів
передплачувати і читати «Юнака»!

ПІЗНАЙ САМОГО СЕБЕ!

Ця думка — “пізнай самого себе” — зродилася у старовинній Греції та у формі видного напису довго зберігалася на храмі Аполлона в Дельфах. В ній коротко, але ж глибоко була схоплена одна з основних життєвих мудростей, у яких міститься ключ до успішного та повноцільного життя. Сутність цієї думки — це намагання знайти відповідь на складне питання: **хто я, яким я себе бачу і куди прямую у своєму житті?** Як колись, у початках нашої цивілізації, так і тепер, ця проблема турбує багато вдумливих та розсудливих людей, що хочуть збагнути ціль життя, а впарі із тим і віднайти загадку своєї особистості, свого “я”.

Коли ви, молоді друзі, задумаетесь над цим питанням пізнання себе самих, пригадаєте, що дехто з вас уже давніше, може і зовсім несвідомо, починав турбуватися тим, ким він є, як йому визначити своє місце у співжитті з іншими та чого йому сподіватися від життя. Коли кинете думкою назад, може пригадаєте, що такі думки у вас уперше зроджувалися ніде інде, як таки у вашому рідному домі. Вряди-годи ви порівнювали себе з батьком чи матір'ю, з вашими братами та сестрами і бачили, що в не одному ви були інші, ніж вони. Різниця ці заходили не тільки в зовнішньому вигляді, але також у вдачі, у ваших зацікавленнях і вашій поведінці, у вашому співжитті з іншими та взагалі в різних проявах щоденного життя. Згодом подібні порівняння траплялися вам поза домом, зокрема у школі, в забавах з ровесниками, з друзями у Пласті тощо. Вони ще більше переконували вас, що ви в дечому відрізнялися від них. В багатьох випадках ви почувалися кращими, здібнішими та певнішими від них, але деколи, може, і жалкували, що не діставало вам того, що бачили у ваших однолітках.

Думаю, що тепер — на вищому шаблі вашого дозрівання — ви робите подібні помічення і в цей спосіб ступнево, крок за кроком, наближаєтесь до пізнання себе та поволі усвідомлюєте собі, що **кожний з вас є окремою для себе індивідуальністю, окремою своєрідною частиною цього світу.** Життя постійно накидає вам нові виклики, тут і там вимагає від вас нового зусилля, витривалості та вирішень, і на тому шляху ви далі відкриваєте себе — пізнаєте свої шляхетні та тривкі прикмети характеру, як і свої погані звички та слабощі вдачі.

Це саме і є правильний шлях шукання себе самого. Він успішний лише в зустрічі і співдії з іншими, у змаганні із суперечностями і несподіванками довкілля, в обличчі твердих викликів

життя. У відокремленні від інших, в укритті захищених і безпечних стін дому, без живого контакту із рвучким життям людина мало довідається про себе. Тут вона мало знайде того, що потрібне для визначення і скріплення індивідуальності, не знайде можливості для випробування себе віч-на-віч із життям. **Життя це великий учитель,** а спосіб, який люди сприймають життєвий досвід, — це один з виявів формування їхньої особистості, це шлях їхнього дозрівання і намагання удосконалювати себе.

У великому числі українських приповідок, що віддзеркалюють глибоку життєву мудрість і довголітній багатий досвід нашого народу, зустрічаємо приповідку, яка звучить: **“Пізнай себе, буде з тебе”.** В ній міститься глибока думка про потребу пізнання себе, як основну передумову зрозуміння суті життя. **Заки підходити до життя з великими вимогами, далекойдучими і часто малореальними плянами та надіями, перш за все треба знати себе.** Треба знати та усвідомити свої морально-духові, інтелектуальні та фізичні вартості та засоби, а тоді щойно пробиватися у життя. Хто це потрапить, той здобудеться на великий осяг і на його базі далеко легше та корисніше вирішить своє ставлення до життя.

Дехто з вас, дорогі друзі, може спитати: **чи людина може вповні себе пізнати?** Відповідь на це питання: Ледве! — Це тому, що людина мусить пізнавати себе лише в постійному процесі життя, а воно вічно змінливе, доволі таки ускладнене і непередбачене. Те, що люди бажать і чого шукають у житті, вони часто знають і переживають, але не можуть настало того затримати, бо те “щось” — це прояви і стан думки, які приходять і відходять. Але в оцій неувловності життя саме і криється вся його приманливість і снага, сповнена далекими мріями та великими бажаннями, багата у витривалість і впертість у боротьбі із життєвими труднощами та небезпеками, осяяна гордістю і радістю із спроможності жити життям дійсної людини.

Пл. сен. Каліф

Увага! Увага!

«Юнака» треба не лише передплачувати, але й докладно читати, до нього дописувати, приєднувати йому передплатників і збирати пожертви на його пресфонд.

20-РІЧНИЙ ЮВІЛЕЙ ПЛАСТУ У ВЕЛИКОБРИТАНІЇ

Ювілейна відзнака Пласту у Великобританії з нагоди 20-річчя його діяльності для добра нашої молоді.

У 1949 р. завершилось оформлення Української Пластової Організації у Великобританії під назвою Клуб Виховних Осель і Мандрівок (КВОМ). У цей спосіб Крайовий Пластовий Провід оформив наш Пласт у Великобританії як самостійну організацію, незалежну від англійського скавтіngu. У зв'язку з 20-річним ювілеєм Пласту приготували наші пластуни (-нки) ряд зустрічей. Наш пластовий провід запланував видати пропам'ятну ювілейну відзнаку, поштову марку, ювілейні коверти, фотоальбом, а урочистий ювілейний концерт у Лондоні, восени 1969 р., закінчить усі ці святкування.

Наші святкування розпочалися ювілейною зустріччю старших пластунів і пластунок та крайового пластового проводу, яка відбулася від 24 до 26 травня ц. р. на пластовій оселі «Верховина» у Північній Валії. Хоча славна валійська погода не раз відстрашує від таких зустрічей, але погана дощова погода не відстрашила тим разом наших пластунів і пластунок, як і пластових сеньйорів та інших учасників, прибути на зустріч. Зустріч проходила під опікою голови Крайової Пластової Старшини, пл. сен. Ганни Герасимович, яка від ряду літ очолює нашу пластову організацію на цьому терені, укладаючи у свою працю великий ентузіазм, організаційний хист та добру волю, а в першу чергу дорогий час, щоб в ім'я добра нашої Батьківщини і нашого народу наші пластуни і пластунки служили тим усім виховним пластовим ідеям, які включив до своєї виховної програми невіджалуваної пам'яті Основоположник Українського Пласту, проф. д-р О. Тисовський, знаний усім нам, пластунам і пластункам, як Дрот.

Мило провели ми три дні пластової ювілейної зустрічі на «Верховині». Програма зустрічі була переплітана гутірками, спортом, грами, співом та іншими розвагами. Кожний день розпочинався, як звичайно, на кожних пластових з'їздах, зборах чи зустрічах — молитвою-Молебнем. Були також прогулянки в терен. Отож, у милому настрої при обміні думок та дальших плянів на майбутнє, швидко зійшли нам ті три дні зустрічі, а провід табору робив усе можливе, щоб учасникам цієї ювілейної зустрічі уприємнити час та дати можливість продумати над дальшими плянами Крайового Пластового Проводу у Великобританії. Пластові сеньйори — М. Попович, О. Паращак, Р. Дубіль, С. Мороз, Я. Іваницький, старші пластуни і пластунки — П. Яким'юк, І. Кулик, О. Гриценко, пані — Мороз, Н. Фундак, Яницька, Дубіль та багато інших уклали багато праці, щоб та ювілейна зустріч завершилась повним успіхом.

Юначки (під час мандрівки і відпочинку) із 20-ого пластового табору ім. Княгині св. Ольги, що відбувся на пластовій оселі "Верховина" у Північній Валії, у Великобританії, в липні ц. р. під гаслом "Вірою в єдиного Бога народні сили скріпим".

На нашій «Верховині» переведено багато нових ремонтів та заплановано будову дальших об'єктів. Ще багато дечого лишилося зробити. Ще є великі фінансові заборговання, але все це не відстрашує пластову братію, яка з новим ентузіазмом та вірою, не шкодуючи праці рук та фінансових видатків, продовжує працю. Вже сьогодні можна похвалитися, що наша пластова організація здобулась на свою власну оселю, де щороку пластуни і пластунки з'їжджаються, щоб на цьому вільному клаптеві своєї власної землі провести приємно і корисно час на дозвіллі, вивчаючи пластові вмілості та не забуваючи також і про релігійно-національне виховання.

Ст. пл. Любомира Голубович
Великобританія

ЧИ ЧУЛИ ВИ?

— Ти чула?! Вирубують ліси на "Вовчій Тропі"! — це були перші слова, якими привітали нову таборовичку всі у шатрі розвідувачок на оселі "Бобрівка".

— Де, де?! У якому місці? — заскочено спитала вона. — Хто казав, чому ж це так?!

Дівчата розповіли, що хлопці з "Бобрівки" їздили на "Вовчу Тропу" на спортивний змаг і на власні очі бачили позначені до зрубання червоною фарбою сосни та берези. Саме в тому куті галявини, де рік-річно стояли шатра таборів юнацтва!

— Ой, яка ж шкода!!! Там так гарно... Пам'ятаєте — станемо, бувало, вранці — холодно, мокро, а берізки білють, а за ними ось і сонце вже сходить... А сосни ж від дощу та спеки нас охороняли... — згадували засмучені юначки. — А пригадуєте, як..., а пам'ятаєте, як... Усі вони протаборували на "Вовчій Тропі" багато років, а тепер, на зміну, приїхали на сусідню "Бобрівку" (там таборують і хлопці. Але залишилися назавжди пов'язані споминами з "Вовчою Тропою"). Тому й не могли погодитися з думкою, що зрубають той улюблений закуток оселі.

— Ми мусимо щось зробити! Пишімо листи, телефонуймо... або щось... — непокоїлись вони. Зібрались і пішли до подруги комендантки. Подруга Наталка сиділа і переглядала програму зайнять на наступний тиждень. Терпляче вислухала юначок і заспокоїла, обіцявши, що якщо це правда, то й справді треба буде щось робити. А ввечорі — на відправі — вирішили використати запал юначок і запланували 4-денну мандрівку розвідувачок на "Вовчу Тропу". Повідомили про це оселю телефонічно, узгіднили програму, а рано в наказі повідомили про це табір. Ітимуть туди півтора дня, і півтора дня вертатимуться, решту часу пробудуть на зустрічі — відбудуть теренову гру, спортові змагання, ватру...

Розпочалась підготовка: курінна розвідувачок, Оля, запланувала з бунчужною який потрібний виряд, харчі та інше, а юначки підготувались до спортових змагань, до ватри. Але після нічної тиші — розвідувачки щось шепотіли довго, а вдень дві з них завжди ухитрялись заховатись у шатрі і щось там майстрували.

Нарешті день мандрівки — вирушили вдосвіта. Мандрували гарними асфальтовими дорогами. Усміхалось їм сонце, шуміли ліси і все навкруги було таке гарне...

"Гей життя ти наше, юне молоде,

Перед нами сходить сонце золоте..."

співали, і йшлося так легко. Час до часу проїжджали авто, і всі тоді весело махали услід йому беретками.

Надвечір заночували у своїх малих шатрах.

Ніч здавалась такою короткою — здається — тільки лягли, а тут вже "Уставання!!!" Свисток ріже вуха, хоч-не-хоч повставали. Так боліли ноги.

— На руханку! Бігцем!

— Раз-два, раз-два...

Розрухались, помились і знову помандрували. Ось уже й місток на "Вовчу Тропу". Сіли біля поштової скриньки відпочити, причепуритись. Щось нишпорили у своїх наплечниках, вирізували в ліску якісь палки і на збірку перед здивованою бунчужною стали з готовими плакатами-транспарентами: "Не вирубуйте лісу!", "Ми любимо наші берізки!", "Майте милосердя!" та інші...

— Що це таке?! — скрикнула бунчужна. — Це не Вашингтон, не Нью-Йорк!..

— Подруго! Прошу дозволити! — стали просити юначки. — Може це допоможе.

Бунчужна сама була схильна до всяких вдумок, отож не довелось довго просити її. Рушили під гору і незабаром стали перед адміністративним будинком. Заспівали:

Ми з "Бобрівки" тут прибули

Бо пішла скрізь слава,

Управа цієї оселі

Ліси вирубала.

Гей, га, уха-ха,

Ліси вирубала,

Пластунів не запитала,

В тайні це тримала!

Вийшли на цей спів адміністратори, секретарі та інші працівники оселі. Слухали не розуміючи слів, і здивовано читали написи на таблицях.

— А що це все означає? — питали бунчужної, яка крім цього всього ще склала їм на руки писаний на березовій корі протест.

— Це юначки протестують проти зрубання дерев!

— Яке ж це зрубання? — дивувались.

По довгих — "що, як, коли, хто" зрозуміли, де це юначки бачили позначені фарбою дерева.

— Коли так, то просимо до табору, — моргнули вже весело і пішли з юначками до табору. Увели їх поміж сосни, берези, де стояли шатра.

— Ось вам помальовані дерева!

І справді — сосни всередині табору мали червоні паси. Але на всіх тих соснах висіли червоні відра з водою на випадок вогню. Такий був розпорядок місцевого уряду...

Чи знаєте, чому того вечора так яскраво палала ватра? Горіли в ній усі ті таблиці з грізними написами і протестами.

А юначкам було так соромно... Не будуть більше слухати хлопців!

Л. Ю.

Молоде перо

Любомир Госейко
Рим

Л Ю Б Л Ю

Люблю країну степів винозору,
Мовчущу пожадливість рідного болю.
Люблю зорешливість її придніпров'їв,
Як юнь моя дише ниттям солов'їв.
Я чую зговірливу прязнь блакиті,
Зозуліні сльози і дощ золотий.
Люблю верховинне відлуння трембіти,
Недосвіт німий і легенду ночей.
Любуюся словом моєї вітчизни.
Буланою хвилею рідних хлібів.
Вітри достеменні — відлеглість чуттів.
Кохаю нестямно пісні материзни,
Люблю босоногу дівочість садів.
Двобарвну усмішку українки.
Милуюсь, як вурдиться в сні молоко,
Що не раз ним ти мене живила, Україно!
Подай мені літеплу руку твою,
Малиновість твоєю іскряну — подаруй.
Помереж невідрадість мою нудьгувату
Ластовинням твоїх поцілунків.
Подаруй мені кривду, лукавість сторіч.
Булатну і животворящу жадобу.
Лиши мене жити в живій мітології
Твого неблаганого людства.

Любомир Госейко

К О Л И С Ь

Наугад, напролом я колись буревієм
Полечу десь у даль норовистих блукань;
Невситимий мій біль я чудесним напоєм
Улегшу — і подамся у путь всіх призывань.

І колись розірву я обороті інстинкту,
Укріплю динамізмом мізерне чуття;
Од тілесних пробоїн зцілюсь в ту годину,
Як насущний сигнал зафехтують ниття.

Вопіючого глас у пустелі почую,
Сприйняття всіх пустельних словесних лаян
Почоломкаю словом палким у чеканню,
І одутла душа вийде з трюму провин.

І не буде тоді мені гаятись скрутно,
Навіженим, ритмічним помчу буруном, —
Надстрокову я службу прийму щиро-цупко,
В лябіринті всіх чинів я — мов метроном.

Наугад, напролом я колись буревієм
Полечу десь у даль норовистих блукань;
Невситимий мій біль я чудесним напоєм
Улегшу — і подамся у путь всіх призывань.

Любомир Госейко
Мала Українська Папська Семінарія
Рим

Любомир Госейко

НА ФЕСТИВАЛІ ГЕРБІВ

Крізь світлорит і кров
сонливих нот прожекторів
фінальним стрибом
стригунів
і донським брязкотом
шабел,
крізь оплески і
божевільний хрип легенів,
ми герб свій гордо
підняли —
і блискавицею признали,
ми Посейдона

всі сини.
Не звали нас фантощами,
але гарцівниками,
джинами.
В задусі запитів і
здивувань, на інтерв'ю
нас запитали:
— Звідки ви?
Чом джигітуєте?
Який це ж знак, що
громом склали
у напружений фінал?
І в буці зношеній
мітичним, впевненим
словцем ми усміхнулись:

ПЛАСТУНКА МІНА

ВУШКО

ЗАЦІКАВЛЕННЯ ВИШИВКОЮ

З радістю стверджую. Дорогі Мої Подруги, що пристосування нашої вишивки до цьогочасної моди та деякі зразки, що ми подавали їх у рубриці чи в інших статтях нашого журналу, викликають серед Вас щораз ширший відгомін і зацікавлення.

Гарно також, що хочете поділитися своїми успіхами з усіма читачками "Юнака" та подаєте описи і моделі із світлинами виконаних Вами суконь. Треба Вам, однак, усім бути дуже обережними із т. зв. "українською модою", щоб не уживати мотивів чи крою, які не є нашими. Про це писала я свого часу в "Юнаку" (ч. 11 з 1967 року).

А ось відгукнулася на поданий нами зразок вишиваної суконки із числа "Юнака" за травень цього року ст. пл. Галя Бродович з Монреалю, яка пише ось таке:

ВІДПОВІДЬ НА ПИТАННЯ
"ЧИ Ж НЕ ГАРНА МОЯ СУКОНКА?"
 ("Юнак" травень 1969 р.)

У згаданому вище числі "Юнака" була сторінка із моделями вишиваних суконь юначки із Торонта. Запроектована нею суконка мені дуже сподобалася, бо сама вишиваю і студіюю українське мистецтво. Зате вразив мене крій суконки,

яку Оля моделює. Прекрасна вишивка, а крій суконки московський!

Цю помилку робить багато наших дівчат, бо не знають, що стоячий комірець із паском вниз із лівого боку — це стиль російської косоворотки. Усі українські сорочки є розтіті посередині.

Тепер саме т. зв. "рашен стайл" дуже популярний, і все, що застібнуто збоку, викликає враження російського.

Наша вишивка до цього стилю зовсім не надається і тратить вартість, і ми повинні оминати застосування взору в такий спосіб, що може нагадувати московський стиль.

Також вважаю, що українки не повинні носити суконки, блузки, костюму чи плаща, що мають російський крій. Від цього вже остерігали у статтях журналів "Наше Життя", "Юнака" та студентського журналу "Зозулька".

Ми повинні доконче дотримуватись певних засад у вишиванні наших суконь, бо тут виявляється вплив нашого народного мистецтва, і ми мусимо подбати, щоб це було на належному рівні.

Ст. пл. Галя Бродович
 Монреаль

Пл. розв. Оксана Клос.

ПЛАСТУНКИ ВИШИВАЮТЬ

заслужують суконки пл. вірлиці Ліди Боднар із Клівленду і пл. розв. Оксани Клос з Лорейну, тим більше, що вони свої суконки самі вишивали. Вони люблять вишивати та радо перебирають від своїх батьків цей наш великий народний скарб — українську вишивку.

Подаємо опис моделей:

Суконка пл. вірлиці Лідки Боднар з Клівленду з білого шовку, долиною поширена. Взір хрестиковий вишиваний двома кольорами, вишневим і чорним.

Суконка пл. розв. Оксани Клос з Лорейну з важкого білого матеріалу (панамы). Крій: стилізована нагортка боярини. Взір гуцульський, вишиваний помідоровим, жовтим і зеленим кольорами, а стебнований вишневим кольором. Торбинка з того самого матеріалу, викінчена шнурком і кутасиками.

Пл. вірлиця Ліда Боднар.

Усі цьогорічні матуристки "Рідної Школи" у Клівленді, США, мали на своєму матуральному балу довгі вишивані суконки. На особливу увагу

До обох суконь надаються різні взори за смаком і вподобою. Напевно, дуже приємно мати власну гарну вишивану суконку. **О. К.**

Дорога Дадо!

На нашу пластову оселю приїхали на суботу і неділю юнаки і старші пластуні і, як звичайно, вночі зробили на нас напад. Ми їх схопили, позв'язували і тримали вже до ранку, при допомозі булавних.

Рано випустили, — але хлопці поображувалися на нас, що ми були такі «гострі» та не розуміли сабави. Ця образа тягнеться дотепер і навіть погрожують, що не прийдуть на вечірку нашого куреня.

Що Ти думаєш — чи ми маємо їх перепросити?

«Відважна»

Дорога «Відважна»!

Ці т. зв. «напади» у пл. таборах мають тепер різні форми і дуже, на жаль, у нас тепер популярні. Звичайно, вони далеко переходять межі джентельменства і чесної гри. Знаючи це, я можу припускати, що Ви мали певну причину у цей спосіб хлопців покарати. Не знаю, як це все відбувалося, як Ви їх позв'язували тощо, але якщо йдеться про перепросини, то їх перше повинні були зробити Ваші друзі, що так по-«лицарському» хотіли Вас перелякати.

Подруга Дада

Дорога Дадо!

Чи пластовий провід — чи то впорядник, чи кошовий має право конфіскувати політичну літературу у пластовій домівці?

Один мій приятель віддав мені на вулиці мій примірник видання п. н. «Квотейшен Мао-Тсе-Тунг», коли я йшов на сходи. У пластовому домі наш кошовий побачив цю книжку, відразу її сконфіскував, кажучи щось про поліцію і що книжка нелегальна, навіть як її продають у skleпах. Чи він мав рацію?

Здивований

Дорогий Здивований!

Безперечно. Тобі можна, на мою думку, мати таку книжку і її читати, коли Ти настільки вже «дозрілий», що вмієш виробити собі власну критичну думку на тему читаного.

Все ж таки саме ці думки Мао-Тсе-Тунга не є книжкою, з якою слід би йти до пластової домівки, де збирається юнацтво різного віку, а до того ці думки стоять на протилежному полюсі від пластових засад. Тому нема що дивуватися, що кошовий у першому відрусі відібрав Тобі у домівці цю книжку.

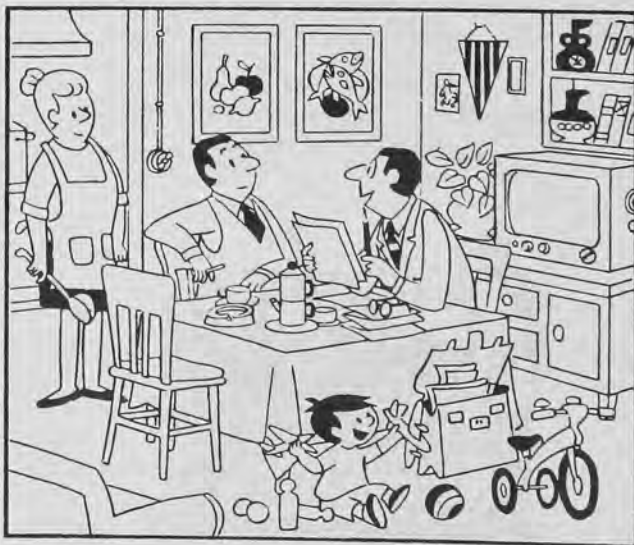
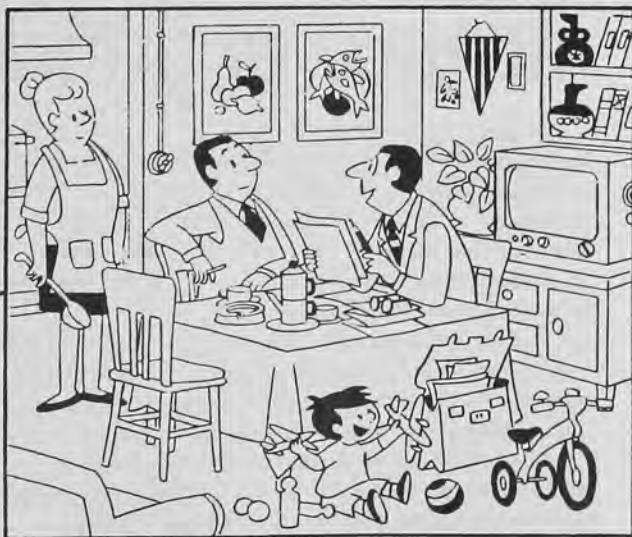
Однак, замість її «конфіскувати» він повинен був у першу чергу поговорити із Тобою, а опісля навіть із Твоїми батьками. Щира, дружня дискусія, коли аргументи збиваємо контраргументами, може зробити куди більше ніж усі «заборони».

Подруга Дада

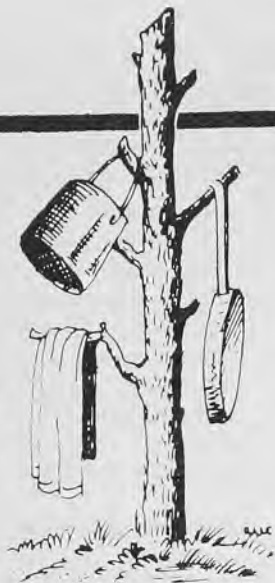

ЧИ ВИ СПОСТЕРЕЖЛИВІ?

Віднайдіть різниці між одним і другим образком!

Лісова школа 1969

ТОЧКУВАННЯ У "ЛІСОВІЙ ШКОЛІ"

Як ті анти, в джунглях будеш жити, друже,
Будувати ватру ніхто не допоможе.

Як упівець в лісі мусиш мандрувати,
Сто миль по тих пушах — точки здобувати.

Чекають на тебе турки і татари,
Комуніст з Росії, поляк з-під Варшави.

Приготов гутірку, випери сорочку,
Збудуй міст без цвяха, то здобудеш точку.

Людей не побачиш, ні "міні"-спіднички,
В лісах звірі люті, на ялицях птички.

Точки за точками будеш додавати,
Вісімдесят точок — є що здобувати!

Там тебе покрають на дрібні шматочки,
Дрантя ти погане, як не маєш точки.

Як щільний ти вернеш, будеш дуже славний,
Виховник в таборах: тепер ти булавний.

Будеш, друже, знати, будеш пам'ятати,
Як в "Лісовій Школі" точки здобувати.

Пл. розв. Андрій Скаб
таборовик "Лісової Школи", 1969 р.
Гамільтон, Канада

ГАРНИЙ ПРИКЛАД який варто наслідувати!

Від Редакції: З приємністю містимо за пластовою сторінкою "Скоб" у щоденнику "Америка" цю новинку про конкурс дописів для пл. юнацтва, який з нагоди 20-річчя Пласту у США проводить Пл. Станиця у Чикаго. Цей справді дуже цікавий і корисний спосіб відмічення 20-річчя нашого Пласту у США заслуговує, щоб його провели в себе разом із своїм пластовим юнацтвом і інші пластові станиці. Хто черговий?

З нагоди 20-річчя Пласту у США Пластова Станиця в Чикаго проголосила конкурс дописів для свого юнацтва. Цим конкурсом провід Пл. Станиці хоче заохотити свою пластову юнацьку молодь, щоб вона пробувала свої літературні здібності і дописувала до пластових видань, як теж і до місцевої преси.

Ця ділянка занедбана нашими організаціями, а школи українознавства не мають фондів, щоб такі конкурси робити. Усі ми знаємо, як тяжко дістати якийсь допис від юнацтва до станичних вістей тощо, навіть від тих пластунів, що гарно володіють українською мовою. Тому провід Пл. Станиці в Чикаго хоче заохотити всіх молодих аспірантів пера до участі в цьому конкурсі на такі теми:

1. 20-ліття Пласту в Чикаго.
2. Як я поширював (-ла) корисну інформацію про Україну в моїй школі?
3. Моє таборування і вакації цього літа.
4. Довільна тема (поезія, нариси та оповідання).

Найкращі твори будуть надруковані в «Юнаку» та інших пластових виданнях, а при кінці року журі вибере три перші місця і відповідно їх винагородить. Частина кращих дописів буде надрукована в пропам'ятній книзі Пластової Станиці в Чикаго.

(За «Скобом» ч. 5/1969 р.)

наша пошта

● Хочу погратувувати Редакції "Юнака" за гарне оформлення обкладинки нашого журналу число 8-9 за серпень-вересень ц. р. Мої товариші, читачі "Юнака", погодилися з моєю думкою, що українські дівчата, мабуть, такі найцікавіші для нас з усіх нам знааних. — З пластовим привітом "Скоб!" — пл. розв. Олександр Олійник, Монреаль, Канада.

● Недавно редакція "Юнака" одержала із України, куди цього літа та цієї осені їздило виїмково багато наших пластових друзів і подруг, карточку такого змісту: "Пересилаємо всім нашим друзям палкий привіт з України! Могила та музей Великого Кобзаря зробили на нас зокрема сильне враження. Треба побачити Золотоверхий Київ, щоб зрозуміти, хто ми". — Андрій і Лілея.

МОЛОДЕ ПЕРО!

ЦЬОГОРІЧНІ ТАБОРОВІ ОДНОДНІВКИ

Дякуємо за надіслані привіти з таборів. Було нам приємно читати сотні Ваших підписів, Друзі-Таборовики і Подруги-Таборовички, і знайомитися у той спосіб з Вами.

Ще більше нагод пізнати Вас мали ми при нагоді читання Ваших таборових одноднівок, в яких є багато цікавого та різноманітного матеріалу. Тут пізнаємо не тільки Ваше «молоде перо», але ще й багато іншого: Ваш зв'язок із проблемами Пласту, України, світу, природи, Ваше таборове співжиття поміж собою, поміж учасниками і проводами таборів, Ваші оцінки подій у таборі, Ваші настрої, переживання, жарти, форми розваг, а все це разом говорить до читачів мовою Вашої освіти, культури, вміння висловитися українською мовою, відчуття естетики тощо.

«ГОМІН ВСЕВОЛОДА»

Це видання табору УПЮ-ок на «Писаному Камені», США, сторінок 11, авторів 13, ілюстроване, з обкладинкою без мистецького оформлення. Назву присвоїла одноднівка від таборового дзвона «Всеволод». Матеріал у ній — це короткі дописи про завдання пластового табору, про переживання в таборі на стійці, у зв'язку із «нападом» юнаків на табір, про сполох, про дружбу, розважання про життя, про людей, про провідництво, про чергування у кухні — словом картини з таборування. Проблематика дописів типова юнацька, такі ж і журналістичні спроможності. Мова не грішить правописними помилками, але складню треба б було виправити. Складу членів Редації не подано, її певне не було.

Вирлооке Сонце

Зійшло воно у таборі юначок «Естафета» на пластовій оселі «Бобрівка», біля Гартфорду, США. Редакторками були: Богданка Качала, Ляля Мартинюк, мистецьке оформлення Го-Го Калатало. Журнал з обкладинкою, багато ілюстрований, сторінок 26. Зміст дуже різноманітний, починаючи від двох поезій Ліни Костенко, які дали назву і таборові, і одноднівці, акінчаючи подякою за поміч. Авторами були 16 юначок і ко-

Табір УПЮ-ок «Естафета», що відбувся в липні ц. р. на пластовій оселі «Бобрівка» біля Гартфорду, США, а коменданткою якого була пл. сен. Люба Крупа з Трентону. Учасниці цього табору видали гарну таборову одноднівку «Вирлооке Сонце».

мендантка, пл. сен. Люба Крупа. «Естафети» плекають гуртковий дух, їх статті свідчать про глибоке пов'язання юначок із природою (описані переживання під час дощу, вночі, вранці, перебування на стійці, на прогулянках). У них опінії про таборіві події, зміст Франкової «Притчі про життя», усмішки, коломийки, таборове життя в ілюстраціях, прощальне слово комендантки тощо. Мова, щоправда, радує багатшою лексикою і складнею, але трапляються часті технічні, а через те граматичні та орфографічні помилки.

Назва одноднівки пов'язана із назвою табору «Чумацький шлях» (табір УПЮ-ів Нью-Йоркської округи на «Вовчій Тропі»). Одноднівка і виглядом і змістом, як і пристало юнакам, неподібна до попередніх. Тематика не зосереджена коло табору головним чином, але сягає геть у галлактику, у далеке-далеке майбутнє. У авторів

помітне широке зацікавлення і притаманна сучасній молоді зухвалість широти в дечому (хоча й не без гостроти думки), хлоп'ячі витівки з великою дозою гумору, але не скрізь він свідчить про справді вироблених пластунів.

Односторонню видала численна редколегія: Андрій Чировський (головний редактор), Володимир Миськів (технічний редактор), Юрій Яримович і Ігор Лемішка (мовні коректори), ілюстратори: Ігор Шпачинський, Юрій Фаріон, Василь Боднар. Дорадник редакції: ст. пл. Юрій Павлічко. Ілюстрацій багато, дотепні вони зокрема на обкладинці. Мова грішить проти правопису. Дописувачів — 12, одна стаття збірна сторінок 25. Є тут поезії, пісні, ілюстрації до подій без описів, загадки-складанки, ребуси, і, очевидно, ... протест! Юнаки протестують проти будинків замість шатер у таборах юнацтва. Протягнуть допомогти їм у протесті. Ми — з редакції «Юнака» з Вами, Друзі Юнаки!

Це односторонка «Школи Булавних», що відбулась ц. р. на «Бобрівці», США. Сторінок 28, з обкладинкою, дуже естетично оформлена. Редагувала колегія під проводом ст. пл. Ксені Горданської. Тут велика кількість дописувачок (22). Проблематика дописів широка: враження із приїзду, з перебування у таборі, оцінка його, описи переживань у зв'язку із подіями в таборі: купальська ніч (аж кілька дописів і поезій), гостина юнацького табору, і «бенкет» з варениками і борщем, гумористичні описи таборових ночей, зауваги на адресу подруг і таборовичок, загадки, список і адреси учасниць. Таборову атмосферу влучно і правдиво передає допис, що його вибрали ми з односторонки для передруку в «Юнаку».

А це видання цього річної «Лісової Школи». Воно багато ілюстроване (обкладинка і декілька ілюстрацій Юрка Добчанського), інші ілюстрації Володимира Дашка, Ігоря Цегельського. Голов-

ний редактор — Юра Маринюк та помічники Богдан Колос, Ігор Раковський, Богдан Піхурко. Сторінок 32, авторів 20, тематика зосереджена довкола «Лісової Школи», її успішності, журби про її удосконалення, прославлення її у віршах, підготовки учасників до їх майбутньої функції у таборах. Є теми пов'язані з Україною, Пластом, багато жартів, більшість з них інтелегентні, але не бракує і таких, що не відповідають духові цілого журналу. Редакція перевела анкету, щоб зібрати opinie учасників про їхнє відношення до «ЛШ» та до своїх обов'язків як абсолювентів цього вишколу.

Не забув і цим разом «Лісової Школи» друг Петро Содоль. Він був присутнім цього року на «Лісовій Школі» своїм листом з далекого В'єтнаму, поміщеним на першому місці в односторонці.

ОЦІНКА ОДНОСТОРІВ

Очевидно, вона залежить від тематики, мистецького оформлення, ступеня вироблення мови кількості авторів та головним чином журналістичних здібностей авторів. Щодо тематики односторівок, то вона широка, модерна, від галлятики починаючи, а на таборовій кухні кінчаючи. На жаль, бракує в ній зацікавлення сучасною Україною, та взагалі загальноукраїнськими справами, за винятком табору УПУ-ок «Естафета» на «Бобрівці». Більшість тем — це таборове життя, переживання зустрічей з природою, українські теми, пов'язані із Пластом та культурою України (література, звичаї, традиція, майбутнє Пласту, пластові провідники, їх обов'язки тощо). Найкраще оформлений і щодо охайності, і щодо мови «Гомін лісу» із «Школи Булавних». Взагалі, видання юначок старанніші, а ілюстрації юнаків «говорять більше», але технічно нестаранно оформлені. Все ж їх праця не посоромилася б і наш «Юнак»! Мова у юначок також краща, але скрізь трапляються орфографічні та граматичні і технічні (машинові) помилки. У юнаків багато помилок навіть у прізвищах, у написах при ілюстраціях тощо.

Та найбільше потіхи має наш «Юнак» із «відкритих» 80 авторів-дописувачів. А скільки було таких, що надіслали свої дописи з таборів індивідуально і збірно гуртками! Тож, Друзі і Подруги, маємо повне право сказати, що журналістична діяльність у нас розвивається. Ваші односторінки і дописи є доказом духових потреб юнацтва, вони є знаком Ваших мистецьких здібностей, візитівками для Ваших таборів, пам'яткою про таборування, підготовкою до студій журналістики, неоціненим засобом плекання культури нашої мови.

Кілька прохань до Вас, Друзі і Подруги Редактори! Не забувайте виправити мову Ваших видань перед друком (подбайте про мовознавця поміж собою!), подавайте імена і прізвища редакторів та ілюстраторів, число накладу,

позначуйте сторінки, старайтеся поміщувати зміст-перелік поміщеного матеріалу. Чекаємо на дальші Ваші видання, на нових «робітників молодого пера»!

До цього числа «Юнака» вибрали ми по одному «творові» з кожної одноднівки, свідомо добираючи різноманітні жанри та справляючи первісні тексти під мовним, правописним і стилістичним оглядом.

Молоде перо

ЖИТТЯ ЯК...

(з одноднівки «Гомін Всеволода»)

Життя — як рожечка, таке чудове і тернисте.
Життя — як цибуля, коли розбираємо по кусочку, часто мусимо поплакати.
Життя — як темна мряка. Не знаємо, що нас далі чекає.
Життя — як приплив і відплив моря, приходить і відходить.
Життя — як морозиво, краще з ним не зволікати.
Життя — як слабко пришитий гудзик. Завжди його можемо загубити.

Пл. розв. Ірина Корж

учасниця табору УПЮ-ок
«Писаний Камінь» біля Клівленду, США

ПРОГУЛЯНКА ДО ТАНГЕЛЬВУД

(з одноднівки «Вирлооке Сонце»)

Учасниці табору «Естафета» пробудились від дощу, що рівним ритмом капав на шатра. Спочатку ми були пригноблені, але як сіли в автобуси, наш настрій змінився, і ми співали цілу дорогу. Прибувши на місце, ми гарно вмаршували до входу і станули в лаву. Всі дуже гарно виглядали в одностроях, а багато з нас мали на собі гуцульські сердаски.

Ми попили на генеральну пробу вечірнього концерту. Нам дуже сподобалася ця проба тому, що вона була не тільки добра, але також неформальна. Ми могли нав'язати особистий контакт з учасниками проби. Диригентом був Ерік Лайнсдорф. Були два солісти — один фортепіаніст, другий скрипаль. Ми вперше були свідками мистецької музичної лабораторії.

На дворі всі ми зробили собі світлинку, а потім ми співали свої пісні для нашої неочікуваної публіки. Ми мали побувати ще у мистецькій галереї. Вона нам дуже подобалася — сам буди-

нок і вистава, збірка картин і скульптур. Архітектура будинку дуже оригінальна і гарна.

Вкортці ми виїхали. Змучені, але веселі та вдоволені повернулися до табору.

Богданна

учасниця табору УПЮ-ок «Естафета»
«Бобрівка» біля Гартфорду, США

ПЛАСТ У 2260 РОКАХ

Огляд подій від 1969 до 2260 року

(з одноднівки «Чутки Сузір»)

- 1987 — повстання проти комунізму в поневоєних республіках СРСР; цілковите знищення комунізму;
- 1995 — Пласт включається в акцію відкриття Всесвіту;
- 1996 — Пласт випустив свою першу ракету на Плутона;
- 1999 — вчений-пластун винайшов нове паливо «Г-4», яким ракети можуть летіти швидше від світла;
- 2001 — перший пластовий астронавтський табір на Плутоні;
- 2007 — Пласт випускає першу ракету, на якій може жити людина і яку названо «Зеліп'ян»;
- 2241 — планета Зеліп'ян стає частиною України;
- 2260 — ого року хтось напише таке оповідання:
Світової слави організація «Пласт» відбуває перші пластові табори для астронавтів на планеті «Зеліп'ян». У програмі табору — вишкіл астронавтів, щоб навчити їх, як уживати інструменти при відкриванні таємниць простору. В 2262 році п'ять молодих пластуновів були готові вилетіти в іншу галактику. Почали рахувати — 9, 8, 7, 6... 2, 1, 0. Без жодного звуку могутня ракета піднеслася в повітря. За секунду її не було видно, вона летіла швидше ніж світло...

Астронавти подорожували дві тижні. Вони вже давно минули межі нашої галактики. Нагло в ракеті потемніло, згасло світло. За кілька хвилин обзивався лейтенант, командир ракети. Він повідомив, що втратив контроль над ракетою і радієвий контакт з планетою «Зеліп'ян». Згодом астронавти почули глухий звук, здавалось, що ніби вони осіли на якусь «землю». Вони відчинили двері і на привелику радість усіх довідалися після аналізу, що на цій планеті можуть жити люди.

Згодом астронавти почули якісь крики, і з лісу вибігли якісь волохаті сотворіння. Вони напали на залог астронавтів, пов'язали їх, ув'язнили в хижі і поставили біля них сторожу. Сиділи тут астронавти приблизно три тижні. Аж одного дня стався дивний випадок. Один із астронавтів запалив сірника і кинув його просто на голову сторожеві та спалив його волосся на голові. Тоді один із астронавтів скрикнув: «Та цей

сторож майже так само виглядає, як командир тієї ракети, що її тридцять років тому випустили українці і яка ніколи не повернулася на Землю». Спробували астронавти до сторожа (зі спленим волоссям) говорити по-українському, і він відповів каліченою українською мовою, що їхні здогади правдиві.

Виявилося, що це саме ті астронавти-українці, ракета яких тридцять років тому розбилась на цій планеті. Полонених астронавтів випустили на волю... По деякому часі ця планета стала колонією України.

Пл. прих. В. Темницький
учасник табору УПЮ-ів «Чумацький Шлях»
«Вовча Тропа», Іст Четгем, США

ЯК ЖИВУТЬ З НАМИ ПІСНІ НА ТАБОРАХ

(з одноймінки «Гомін Лісу»)

“А вже літній вечір
Розправляє крила
Потемніла річка на виді.
І заводить пісню,
Щоб почула мила
Легінь в яблуневому саді”.

Багато настроїв і почувань, які ніколи інакше не були б з'явилися у нашому житті, зродилися на нашому таборі.

На таборі «Школа Булавних» дуже мене здивувала різноманітність тих настроїв, а проте більше розквітало наше співжиття та підсилювалась охота докласти ще більше зусиль, щоб зміцнити дух нашого табору.

В українських народніх піснях і звичаях виявляється характеристика настроїв і звичаїв нашого народу. Не різняться так драстично від свого народу ті українці, що є поза межами Рідного Краю. Ми, хоч народжені та живемо в Америці та в Канаді, як і наші прадіди, проспівували наші настрої в піснях «Берізка», «Не шуми, калинонько», «Ой казала мені мати», «Пирог», «Друже, друже» і «Гей, на Івана, гей на Купала...»

Кожна пісня символізувала частину нашого щоденного життя в таборі. «Вставай же сивий, коню мій» — викликало зідхання і нарікання. «Ой казала мені мати» — пробуджувала не лише бажання співати, але додавала смаку до «пісци». «Пирог» нагадували цілоденне ліплення вареників. «Не шуми, калинонько» і «Берізка» настроювали наші жартівливі і веселі настрої під час годин в таборі юнаків на ватрах. «Гей, на Івана...» завертало наші думки до передхристиянських часів, і ми почували щось спільне у містерії одності почувань довгих поколінь українського народу...

Пл. розв. Соня Ящик
учасниця «Школи Булавних»
«Бобрівка» біля Гартфорду, США

ГЕЙ, ШКОЛО ЛІСОВА!

(з одноймінки «Гомін Горганської ночі»)

Гей, школа наша, «Школа Лісова»!
Де дні та ночі пролетіли метеором,
Вже час від тебе від'їжджати нам,
Прощайте любі друзі, прощайте гори!

Пригадуються нам усі безсонні ночі,
Коли писали ми й читали, поки не закрились очі,
Пригадується нам прощальна ватра,
Холодний ранок, як складали ми свої вже шатра...

Приїхали ми сюди — звичайні юнаки.
Вертаємось додому — всі ми віримо —
Майбутні для Пласту провідники
З вогнем любови до України!

Пл. розв. Мирон Гонко
учасник «Лісової Школи», Гантер, США

Чи Ви вже вирівняли передплату?

● Я радо читаю творчість “Молодого пера” в “Юнаку” і тому пересилаю те, що я написала. Якщо можна прошу помістити мій допис “Мрія” в “Юнаку”. — **Пл. уч. Марта Іванчишин, Бронкс, США.**

Дорогий “Юначе”!

Цього літа я була у проводі табору юначок на пласелі “Зелений Яр”. Добре собі пригадую останнє слово нашої комендантки, яке я відчитувала на закритті табору: “...Кінчаються наші дні таборування — наші “чарівні дні”. Хоч нас було мало, проте ми багато довершили. Найважливіше, що все, що ми робили, ми робили разом...”

Разом ми вчилися, працювали, співали, сміялися... Ви навчилися дружно співпрацювати, одна одній помагати, на цьому таборі ви були справжніми пластунками...”

Прийшла я до таких переконань, що найважливішим досягненням нашого табору було саме перебування разом і прямування всіх разом до однієї мети. Така постава виховує почуття одності і вщиплює у нас завжди важливу і живу засаду, що тільки у спільній дії можемо щось досягнути. Нехай це буде для нас наукою на ціле життя. У такий спосіб позбудемося партійництва і ворогування, що нас завжди роз'єднує. Ми ж ростемо на зрілих громадян, членів української нації. Чим більше нас буде перейнятих тим духом одності, тим більше з нас зможе стати правдивими пластунками, і тим ближчою буде мета української державности.

Пишу це під враженням відбутого табору... Сердечно вітаю — Скобі! — Дітройт, США, 27 серпня 1969 р. — **Пл. вірл. Христина Прокопович** — Гурток “Іскра” 10-ий Курінь УПЮ-ок ім. О. Кобилянської, Дітройт, США.

СПОРТ

УСПІШНІ ЗМАГАННЯ НАШИХ МОЛОДИХ СПОРТСМЕНІВ

**XI-ті ЛЕГКОАТЛЕТИЧНІ ЗМАГАННЯ ЗА ПЕРШІСТЬ УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ
ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ І КАНАДИ (УСЦАК) НА "ПЛАСТОВІЙ СІЧІ"
У ГРЕФТОНІ БІЛЯ ТОРОНТА У ДНЯХ 23 І 24 СЕРПНЯ Ц. Р.**

Гарна, соняшна серпнева погода привітала учасників XI легкоатлетичних змагань за першість УСЦАК-у, які в числі 175 атлетів з 6-ти осередків станули на спортовому майдані "Пластової Січі" до змагу за лавровий вінок переможця. "Пластова Січ" — це місце, де в роках 1965 і 1968 гостинні господарі-пластуні доклали всіх зусиль, щоб спортова зустріч нашої молоді відбулася в душі дружби, а що найважливіше, у рідній атмосфері, у рідному середовищі, та щоб залишила по собі якнайбільше позитивів, віру в наші здібності і причинилася до поширення тіловиховних ідей в майбутньому.

Для зілюстрування тяглости тих, вже традиційних змагань, слід буде подати побіжний перегляд легкоатлетичних змагань за першість УСЦАК-у від їх започаткування в 1959 році в Клівленді. Тоді за першість змагалися 53 юнйори. В другій зустрічі за першість УСЦАК-у, що відбулася в Торонті 1960 року, взяли участь 80 змагунок і змагунів з 8-ми осередків Америки і Канади.

Треті і четверті зустрічі, з яких першу проведено під назвою "Шевченківських ігриш", відбулися на сумівській оселі "Веселка" біля Актону. Лаврами групових переможців ділилися тоді клівлендські пластуні і сумівці з чикагських "Крил". У тих двох роках вперше переступлено сотне число учасників. У класі чоловіків домінували тоді спортсмени клівлендського Пласту, а серед юначок СУМА "Крила" (Чикаго).

Завдяки неструдженій праці мгра Вол. Кузя непомітно почала виростати "третьою силою" — торонтонський Пласт, який на 5-ій зустрічі на оселі "Київ" під Детройтом завоював пер-

ше місце в загальному точкуванні перед спортовою "елітою" пластунів з Клівленду і сумівців з Чикаго. З того часу торонтонський Пласт ні разу не покоровився противникам і вже шостий раз з черги заволодів груповим чемпіонатом УСЦАК-у. Прізвища торонтонських змагунок і пластунів (зокрема Лідії Сиротинської і Віри Лихач) виділяють часто в таблиці рекордів.

Останні XI-ті з черги змагання виявили ще одну "силу". Послідовна праця спортового референта торонтського Осередку СУМ — Володимира Ігнатовича та непересічні здібності сумівців — Мирослава Гнипа, (рекорд 10.8 на 100 м., 50.3 на 400 м., в естафеті 4x100 м. 44.5, Зенона Андрусина в меті ратищем 202-3, та рекорд Чамбулі в меті диском 128-8 — спричинилися до того, що сумівці з Торонта,

зокрема в групі чоловіків досягли вершин і стали рівним противником групи пластунів з Клівленду, які під батугою Степана Маланчука творили дотепер недоступну твердиню. Нефортунна дискваліфікація сумівської естафети 4x400 м. спричинила те, що трофей УСЦАК-у, призначений для переможців в групі чоловіків, помандрував ще раз до Клівленду. Такого завязаного змагу за точки в групі чоловіків не було заготовано в одинадцятирічній історії легкоатлетичних змагань за першість УСЦАК-у.

З прикриттю треба зауважити, що естафети, без уваги на добрий особовий склад, не були як слід підготовані. Виявом цієї хибі були аж чотири дискваліфікації.

Сподівання, висловлені в 1965 році представником УСЦАК-у з нагоди віддання Пластовою Станицею в Торонті спортивної площі разом з біжною на оселі "Пластова Січ" у Грефтоні до вжитку нашої молоді — в яких тодішній промовець виявив віру, що нововідкрита площа не заросте бур'яном — а, навпаки, що вона стане кузницею, в якій наша молодь куватиме фізкультурні ідеї — цілковито справдилися. Від 1965 року, цебто від VII-их легкоатлетичних першостей УСЦАК-у "Пластова Січ" уже втретє гостювала на своєму спортивному майдані нашу молодь США і Канади, яка у дружній, спортивній атмосфері виявляла так особисті досягнення, як теж успіхи свої середовищ.

Ми всі, згадуючи, без виїмку, з удоволенням підраховуємо позитиви таких імпрез. Спортова Централь тішиться участю такої великої кількості учасників, провідники поодиноких груп напевно радіють, що їхні зусилля не пішли надаремно, а господарі вітаються тим, що своєю працею можуть докласти ще одну цеглину в розбудову рідних тіловиховних ідей серед нашої молоді, яку так запобігливо стараємося утримати при фізичній тугості та українських духовних чеснотах.

Пожив'я цьогорічних, одинадцятих зчєргі легкоатлетичних першостей нашої молоді, які вже сміливо можемо назвати традиційними — було незвичайно плідне, так під оглядом організаційним, як теж у технічних досягненнях наших спортсменів.

Змагуни і змагунки, члени Пластової Станиці в Торонті, що брали участь у XI-их легкоатлетичних змаганнях УСЦАК-у. Перший зліва спортивний референт Пластової Станиці в Торонті, організатор та головний суддя змагань, Олександр Желтвай. Біля нього (на право) довголітній юнацький виховник, Борис Гуль. Перший справа провідник цьогорічної групи змагунів і змагунок Пл. Станиці в Торонті, Володимир Сточанський.

В цьому році проводили наших молодечих організацій, а зокрема Пластові Станиці в Торонті і Клівленді, як теж торонтський СУМ — справді поважно поставилися до своїх завдань і незвичайно дбайливо підготувалися до змагань. Виявом цього був завзятий змаг за першість у кожній групі, що в результаті дало нам **дві десятки нових, вартісних рекордів** (на маргінесі треба зробити заувагу, що дев'ятнадцять з них були ділом торонтців). Приємно вразила група Куреня УСП-ів "Чорноморці", члени якої, мабуть, спонтанно, без нічийої організаційної допомоги — явилися до змагань. Свого роду унікалом серед наших спортивних товариств показався УСТ "Черник" з Дітройту, який єдиний з-посеред українських спортивних клубів перманентно обсилає легкоатлетичні першості своїми змагунами. Інші наші спортивні товариства, на жаль, потонули у цілому, у футбольному морі.

Несподіванкою була відсутність легкоатлетичної екіпи інж. В. Левицького з Чикаго. Це вперше (поминаючи відсутність усіх сумісських з'єднань в 1964 р.) ми не бачили спортсменів "Крил" на біжнях і скічках. А шкода, бо їх участь все прикрашувала кожні змагання, без різниці на рід спорту, чи була це легкоатлетика, чи футбол, чи відбиванка.

Аналізуючи досягнення атлетичного активу окремих осередків, доводиться відмітити безперервну гегемонію Торонтської Пластової Станиці упродовж останніх шістьох років, у яких представники Торонтської Пластової Станиці завжди пере-

магали в загальному точкуванні всіх груп. До цього року торонтці завойовували наперемінно трофеями всіх груп — за виїмком класи мужчин, у якій перемагала звичайно міцна група пластунів із Клівленду. У цьому році, зростаючий постійно в сили, торонтський СУМ станув болюче на п'яти клівлендцям, і мало що не зламав їх монополію у групі мужчин — та досягнув другого успіху, відібравши від старших юначок Пласту трофей "Діброви". В заміну за те, старші юнаки Пласту нагромадили 44 точок більше, ніж у минулому році, а це завдяки тому, що торонтські пластунки почали вперше змагатися у стрибку жердиною, тобто в конкуренції, яка дотепер була виключною доменею клівлендців.

На нашу думку, успіх пластової торонтської дружини в цілості, як теж їх новоздобуті рекорди — це заслуга фахових інструкторів, пані і пана Костричів, які впродовж двотижневого спортивного табору на "Пластовій Січі" підготовляли пластову молодь Торонта до змагань. Цьогорічним спортивним табором Пластової Станиці в Торонті кермували ст. пл. Марійка Тарнавська

і Борис Гуль, а провідником команди під час змагань був Володимир Сточанський, який уміло виконував свої обов'язки. Спортивний референт Пластової Станиці в Торонті, Олександр Желтвай, це не наче одна людина "у трьох особах". Він був відповідальний за підготовку табору, дбав про особово-змаговий склад пластової спортивної команди Торонта, та вінці виконував важкі обов'язки організатора, господаря та головного судді (найнеприємніша, мабуть, функція — дивись дискваліфікації штафет...).

Позитивні наслідки спортивного табору на "Пластовій Січі", веденого фаховими інструкторами та гід опікою відповідальних провідників, повинен заохотити Пласт, і не тільки Пласт, але й інші молодечі організації ставити такі табори у систематичну працю організацій у фізкультурній ділянці.

Утрату 57 точок, у порівнянні до осягу торонтської пластової групи з минулого року — треба виправдати фактом, що в цьому році пластова торонтська команда мала у своєму складі виключно пластову молодь, як також те, що в цьогорічному складі бракувало "зірок" — Ліді Сиротинської, Люби Олесницької і Віри Маланчій, та братів Якимових і Ополків. Треба пригадати, що вищезгадані змагунки і змагуни придбали у минулому році для пластової команди Торонта 157 точок.

У висновку доводиться ствердити, що Пластова Станиця в Торонті, прийнявши обов'язки організатора і господаря XI-их легкоатлетичних першостей УСЦАК-у та беручи в них активну участь — найкраще, здається, відзначила 20-річний ювілей свого існування та своєї плідної виховної праці.

Яха

ІНДИВІДУАЛЬНІ ОСЯГИ ЗМАГУНІВ І ЗМАГУНОК XI-их ЛЕГКОАТЛЕТИЧНИХ ЗМАГАНЬ УСЦАК. ГРУПА МОЛОДШИХ ЮНАЧОК ДО 15 РОКІВ

Біг на 60 м. Стартувало 15

1. Г. Яців, Пласт, Торонто 8.7 сек.
2. Р. Салдан, Пласт, Тор. 8.8 сек.
3. Д. Ігнатович, Пласт, Т. 9.0 сек.
4. А. Семеган, Пл., Детр. 9.1 сек.
5. Д. Єзерська, Пл., Клівл. 9.2 сек.
6. Д. Романчук, СУМ, Тор. 9.4 сек.

Естафета 4x60 м. Стартувало 6 груп

1. Пласт, Торонто Б. 35.1 сек.
2. Пласт, Торонто А. 35.5 сек.
3. Пласт, Детройт 36.5 сек.
4. СУМ, Торонто 36.8 сек.

Стрибок у довжину. Стартувало 12

1. Г. Яців, Пласт, Торонто 15-0
ювілей рекорд

2. Л. Романчук, СУМ, Тор. 14-9
теж кращий старого рекорду
3. Д. Єзерська, Пласт, Клів. 13-9
4. Д. Ігнатівич, Пласт, Тор. 13-7
5. А. Семенен, Пласт, Детр. 13-3
6. І. Боровець, Пласт, Тор. 12-3

Стрибок у висоту. Стартувало 6

1. Л. Романчук, СУМ, Тор. 4-7
2. А. Семенен, Пласт, Торонто 4-1
3. Д. Ігнатівич, Пласт, Тор. 4-0
4. О. Радь, Пласт, Торонто 4-0
5. С. Гершик, Пласт, Торонто 3-10
6. Х. Раківська, Пласт, Детр. 3-10

Мет диском. Стартувало 13

1. Д. Єзерська, Пласт, Клів. 70-6
2. Х. Дитдало, Пласт, Детр. 64-11
3. Т. Яцишин, Пласт, Клів. 64-9
4. О. Андрієвська, Пл., Клів. 62-7
5. А. Глущинська, Пласт, Кл. 59-2
6. Г. Аребчук, Пласт, Тор. 58-7

Поштовх кулею. Стартувало 10

1. Л. Сукманівська, СУМ, Т. 29-4
2. Д. Єзерська, Пласт, Клів. 27-1
3. Д. Ігнатівич, Пласт, Тор. 27-1
4. І. Давидович, Пласт, Клів. 25-8
5. О. Андрієвська, Пл., Клів. 25-4
6. Л. Романчук, СУМ, Тор. 25-1
7. Т. Яцишин, Пласт, Клівл. 24-5

Трофей Кредитівки „Самопоміч“, Детройт, здобули юначки Пласту, Торонто, 98 т. перед Пласт, Клівленд, 43 т., СУМ, Торонто, 36 т., і Пластом, Детройт, 24 т.

ГРУПА СТАРШИХ ЮНАЧОК ДО 18 РОКІВ

Біг на 60 м. Старт. 14

1. М. Плювак, Пласт, Тор. 8,2 сек.
новий рекорд
2. Л. Салманів, СУМ, Тор. 8,2 сек.
теж кращий ст. рекорду
3. В. Яцик, Пласт, Тор. 8,9 сек.
4. Г. Безхлібник, СУМ, Торонто
5. І. Хома, Пласт, Клівленд
6. М. Мацьків, Пласт, Торонто

Естафета 4x60 м. Старт. 3

1. Пласт, Торонто 33,5 сек.
2. СУМ, Торонто 36,4 сек.
3. Пласт, Клівленд 36,5 сек.

Стрибок у довжину. Старт. 9

1. М. Плювак, Пласт, Тор. 16-1 $\frac{1}{4}$
2. В. Яцик, Пласт, Торонто 14-4
3. Л. Клоє, Пласт, Торонто 14-1
4. Г. Безхлібник, СУМ, Тор. 13-10
5. М. Ромах, Пласт, Торонто 13-5
6. І. Хома, Пласт, Клівленд 13-4

Стрибок у висоту. Старт. 5

1. Л. Салманів, СУМ, Тор. 4-3
2. Н. Церковник, Пласт, Тор. 4-3
3. Г. Мальована, СУМ, Тор. 4-2
4. М. Плювак, Пласт, Тор. 3-11
5. Х. Ігнатівич, СУМ, Тор. 3-9

Мет диском. Старт. 12

1. Х. Андрюшин, СУМ, Т. 84-1
2. Г. Мальована, СУМ, Тор. 82-0
3. Л. Салманів, СУМ, Тор. 76-2

Христя Андрюшини (СУМ — Торонто), чемпіонка провінції Онтаріо в метях диском і ратищем у групі юначок до 16 років. На змаганнях здобула новий рекорд УСЦАК-у у групі дівчат до 18 років у меті ратищем на 95' 21/2".

4. Л. Росул, Пласт, Клівл. 75-6
5. Н. Яцик, Пласт, Торонто 67-9
6. М. Федак, Пласт, Торонто 63-5

Мет ратищем. Старт. 6

1. Х. Андрюшин, СУМ, Т. 95-8 $\frac{3}{4}$
новий рекорд
2. Г. Мальована, СУМ, Тор. 69-5
3. Г. Безхлібник, СУМ, Тор. 68-8
4. Д. Давидович, Пласт, Кл. 60-5
5. М. Плювак, Пласт, Тор. 46-6
6. Д. Грабовецька, Пласт, Т. 43-3

Поштовх кулею. Старт. 15

1. Г. Мальована, СУМ, Тор. 30-10
2. Х. Андрюшин, СУМ, Т. 28-2
3. Л. Салманів, СУМ, Тор. 26-6
4. М. Плювак, Пласт, Тор. 26-3
5. Л. Ігнатів, Пласт, Тор. 23-4
6. І. Хома, Пласт, Клівленд 23-1

Трофей оселі „Доброра“ б. Детройту здобули юначки СУМ, Торонто, 110 т., випереджуючи Пласт, Торонто, 81 т., і Пласт, Клівленд, 20 т.

ГРУПА ЖІНОК

Біг на 100 м. Старт. 8

1. В. Лихач, Пласт, новий рекорд
в перебігу 13,3 сек.
у фіналі 13,7 сек.
2. С. Яцик, Пласт, Тор. 13,8 сек.
кращий стар. рек.
3. Г. Кучмій, СУМ, Тор. 13,9 сек.
кращий стар. рек.

4. І. Желтвай, Пласт, Т. 14,2 сек.
кращий стар. рек.

5. В. Малавчій, індивідуально

6. Л. Сидор, СУМ, Торонто

Біг на 400 м. Старт. 4

1. В. Малавчій, індив. 1:11,6 мін.
2. Е. Коцур, Пл., Тор. 1:17,1 мін.
3. С. Яцик, Пласт, Тор. 1:17,9 мін.
4. М. Туріянська, Пл., Детр. 1:22,0 мін.

Естафета 4x100 м. Старт. 2

1. Пласт, Торонто 56,5 сек.
новий рекорд
Е. Коцур, В. Лихач, І. Желтвай, С. Яцик
2. СУМ, Торонто 58,4 сек.

Стрибок у довжину. Старт. 6

1. В. Лихач, Пласт, Торонто 15-4
новий рекорд
2. Г. Кучмій, СУМ, Тор. 14-11 $\frac{3}{4}$
3. Г. Коцур, Пласт, Торонто 14-6
4. І. Желтвай, Пласт, Тор. 13-10
5. С. Яцик, Пласт, Торонто 13-10
6. В. Малавчій, індивід. 12-1

Стрибок у висоту. Старт. 6

1. В. Лихач, Пласт, Торонто 4-7
новий рекорд
2. Г. Стефанюк, СУМ, Тор. 4-5
кращий стар. рек.
3. І. Желтвай, Пласт, Тор. 4-2

4. В. Малавчій, індивід. 3-10
5. М. Тарасівська, Пласт, Тор. 3-10
6. Г. Коцур, Пласт, Торонто 3-10

Мет диском. Старт. 7

1. В. Лихач, Пласт, Торонто 99-7
новий рекорд
2. Г. Коцур, Пласт, Торонто 98-6
3. Г. Стефанюк, СУМ, Тор. 83-1

4. Ю. Кухарчук, СУМ, Тор. 80-6
5. С. Яцик, Пласт, Торонто 73-3
6. Г. Кучмій, СУМ, Торонто 73-0

Мет ратищем. Старт. 6

1. В. Лихач, Пласт, Торонто 95-1
2. Ю. Кухарчук, СУМ, Тор. 80-11
3. Г. Коцур, Пласт, Торонто 74-3
4. С. Яцик, Пласт, Торонто 74-2
5. Г. Стефанюк, СУМ, Тор. 71-6
6. В. Малавчій, індивід. 60-1

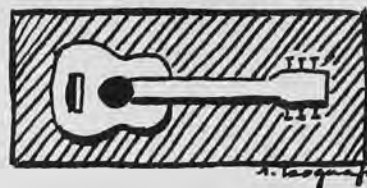
Поштовх кулею. Старт. 8

1. Ю. Кухарчук, СУМ, Тор. 32-11
новий рекорд
2. Г. Стефанюк, СУМ, Тор. 31-2
3. В. Лихач, Пласт, Торонто 30-6
4. Г. Коцур, Пласт, Торонто 25-11
5. С. Яцик, Пласт, Торонто 25-6
6. Л. Сидор, СУМ, Торонто 24-0

Трофей д-ра І. Яцишина, Детройт, призначений для переможчої групи жінок, здобули втретє а тим самим на власність жінки Пласту, Торонто, 139 т., перед СУМ, Торонто, 70 т., індивідуальною 17 т., і Пластом, Детройт, 3 т.

Яха

(Докінчення буде в черговому числі).

ПЛАСТОВА ГРУПА ЮТИКИ ПРИ ПРАЦІ

Кожного року пластова молодь міста Ютика у США бере участь у майже всіх святах, якими наша українська громада відзначає важливі національні роковини. Маємо також імпрези виключно пластові, але від двох років ми додали ще одну імпрезу: "Вечір розваги".

І от цього року у суботу, 10 травня, такий "вечір розваги" пройшов у нас в Ютиці з великим успіхом. Програма була різноманітна. Пл. сен. Володимира Смик коротким словом з'ясувала цілі такої імпрези і провадила цілу програму, пов'язуючи поодинокі точки дотепами, а декуди — ліричними віршами Ліни Костенко і Богдана Лепкого. Ми бачили зараз після того на сцені юначок, які у вишиванках виконали кілька гагілок.

Новачки popisувались своїми піснями та віршами, що їх вивчили під проводом сестрички Дарки Боднарчук, а на додаток ще дві новачки, Катруся й Христя Ликтей, відспівали жартівливу пісню під акомпанімент на гітарі свого батька проф. Ярослава. Не лишилися позаду й новачки, які popisувалися співомовками Руданського, що їх вивчили зі своїм братчиком Зенком Яковим. Новачків представляв у жартівливий спосіб юнак Ромко Кропельницький, уплітаючи жарт, який характеризував кожного з них. Розуміється, що той текст писала наша виховниця пл. сен. Володимира Смик.

Виступи новачства переплітали юначки (гурток "Лисички") піснями, що ластівкою прилинули до нас із рідної України. Юначки співали при гітарах "Кисе мій", "Два кольори", "Мої ясени" та "Вечірня пісня". На закінчення першої частини програми юначки виконали скетч: "Засідання жіночого клубу". Вив'язались із цього бездоганно, бо як їхня гра, так і

їхній вигляд у суконках та капелюхах мамів, подобалися публіці, що кілька разів переривала акцію рясними оплесками.

У другій частині програми молодь виконала п'єсу Васильченка "На перші гулі". Успіх, із яким пройшла п'єса, треба завдячувати пані Орісі Запаранюк, що не жаліла ані свого дорогого часу, ані праці над молодими акторами.

Пані Оріся також відіграла роль мами, що й піднесло рівень п'єси. До неї мусіли дорівнювати п. Іван Бекерський у ролі тата та двоє молодих деб'ютантів: Ліда Герець у ролі Олені і Богдан Кропельницький у ролі Тимоша. Знаменитим був юнак Зенко Драгош у мовчазній ролі старого діда сторожа.

Поміж поодинокими сценами ми бачили гурт дівчат, що, проходжуючись по вулиці, співали. Це ж не хто інший, а гурток "Лисички", що знає вже на терені Ютики як ті, що вміють багато-багато пісень. На закінчення п'єси, коли вже остаточно батьки дозволили Олені йти на ті "перші гулі", з'явилися знову дівчата та перед хатою виконали сім гагілок, закінчуючи "кривим тацем". Треба згадати, що декорації до п'єси малював п. Ярополк Войтович, господарський референт Пластприяту і батько трьох пластунят.

Наш "вечір розваги" пройшов з повним успіхом, бо виконавці і глядачі були задоволені. Батьки й молодь, оцінюючи працю пл. сен. Воло-

димири Смик і пані Орісі Запаранюк, обдарували їх китицями троянд.

Не хотіли розходитись наші гості. Ще довго сиділи й гурторили, а пластунки їм співали. Наш рухливий Пластприят доклав багато праці у підготовку вечора та гостив усіх добірними стравами й печивами.

Гості дякували за приємно проведений вечір та висловлювали бажання, щоб такі імпрези влаштовувати й надалі. А це для нас, молодих, велика заохота до дальшої праці.

Пл. розв. Леся Бекерська
Гурток "Лисички"

34 Курінь УПУ-ок ім. 50 Героїнь
з Кінгіру
Ютика, США

ПЛАСТОВЕ ПІДПРИЄМСТВО

**МОЛОДЕ
ЖИТТЯ**

Єдина пластова крамниця
у США має на складі:

✦ пластові однострої ✦ пластові відзнаки до одностроїв і таборовий виряд ✦ пластову літературу ✦ і т. п.

MOLODE ZYTIA, Inc.
302 E. — 9th St.,
New York 3, N. Y., U.S.A.

ВЕСЕЛКА

144 Друга Євгену в Нью-Йорку
(в Пластовому Домі)
Tel. ORegon 4-9576/79-98

Відкрита щодня від вчасного ранку до пізньої ночі.

- Зимні і теплі переліски, сніданки, полуденки • содові води
 - морозиво • солодощі — там вибагливі, імпортовані
 - шкільні і яничні приладдя • українські і чужомовні часописи
- «Веселка» є улюбленим місцем зустрічей нашої молоді!

СПОМИН ІЗ ТАБОРУ "НАДМОРСЬКІ ПРИГОДИ"

Одна група учасниць табору "Надморські пригоди" під час відпочинку на своїй одностижневій мандрівці. Перша зліва комендантка табору ст. пл. Віра Малачій.

Від Редакції: Влітку цього року в Канаді, від 27 липня до 15 серпня, відбувся мандрівний юнацький табір, учасниками якого були юнаки і юначки з пл. станиць цілої Канади та старше пластуство, як члени булави. Разом із членами булави було в цьому таборі 38 учасників. Кошти дороги учасників цього табору оплачував канадський уряд. Ціллю табору було дати нагод юнацтву пізнати приморські провінції Східньої Канади, мандруючи дикою природою в Національному Парку Кейп Бретон і знайомлючись із культурними надбаннями міст і сіл у провінціях Нова Шотляндія, Нью-Брансвік і Принс Едвард Айленд.

Таборовиків приймало дуже гостинно місцеве населення, а зокрема українці. Першого тижня табору мандрували своїми трасами окремо юнаки і юначки, друга половина табору — це була спільна мандрівка автобусом.

Юнацтво повернулося з табору з великим досвідом практичного пластування, а зокрема піонерства (щодня розтаборувались на нічліг!), об'єднане дружбою, захоплене спільними переживаннями у пригодах, і насолоджуючись красою природи Канади. Ось що пише про це один із учасників цього табору.

Страшна обідова спека. Сонце високо, на небі ані хмаринки. Ми, пластуни із цілої Канади, відпочиваємо там, де ми так часто на нашій

шестиденній прогулянці відпочивали — на вершці гори. Ледве видряпалися ми сюди, а вже незабаром будемо йти далі. Але про це ми тепер не думаємо. Тепер ми відпочиваємо.

Те "незабаром" надто швидко надійшло. Збудивши нас із дрімоти, дано нам наказ: залишити наплечники на місці та йти за азимутом до "Мані Пойнт". Вирушаємо.

Спочатку легко, ідемо дорогою вниз. Але надійшла халепа — треба з дороги звернути в ліс, бо так каже компас, а як каже компас, так кожний добрий пластуни робить, а тому, що ми є добрими пластунами, ми залишаємо дорогу і прямуємо... але куди?... у джунглі! Так! Даю пластуницьке слово честі: ми прямуємо в джунглі! І то неабиякі джунглі, а

густі та зарослі, ще із дряпаками та колючками. А кожний пластуни знає, що дряпаки і короткі штани аж ніяк не миряться.

Ну, але "ніщо нам лихо, ні пригоди!" — каже цьогорічне пластове гасло. Отже, запираємо віддих та поринаємо в джунглі. А поринувши, опиняємося в новому світі. У світі мух, гілляк, дряпаків та всілякої іншої "клятиви". Найгіршим нещастям були ями, прикриті листям. Але, минаючи всі ці перешкоди безперестанно проклинаючи винахідника компасу та азимута, ми "долізли" до потічка. Тут зупинились та розгорнули мапу. Але, друзі, якби Ви знали різницю між мапою і тереном! На мапі потічок був синьою лінією, яка спускалась до моря, себто до нашої цілі, а на терені він перетворився у вузесенький та малопомітний струмочок, який вився через непрохідні нетрі. Покручені гілляки хапали за ноги, хмари мух нападали на нас. Потічок упав до моря велетенськими водоспадами, ми спотикалися на слизьких каменях. Місцями струмок прорізував собі шлях крізь могутні скелі та з гуком і піною перекочувався через каміння і падав униз, а ми, як ті гірські кози, спускалися поволі вділ, тримаючись малих деревин.

Але незабаром потік побільшав, і справа полегшилася. Ми мусіли спускатися далі скелями вниз, і скакати з каменя на камінь, але бодай тепер не чіплялись нас гілляки, коріння та інші колючі кущі. Униз, униз і далі на діл — аж нарешті скелі розступились, і перед нами з'явився в усій своїй красі й могутності

Учасники і учасниці мандрівно-вишкільного табору "Надморські пригоди" після повороту з табору біля залізничної станції "Юніон Стейшен" у Торонті.

ТАБІР НА "БАТУРИНІ"

У суботу, 28 червня 1969 р., розпочався на пластовій оселі "Батурин", біля Монтреалю, табір УПЮ-ок під назвою "На крилах мрій". Пластунки під проводом пл. сен. Богдани Мончак таборували три тижні. У проводі табору були ще ст. пл. Мирося Бродович, ст. пл. Ліда Сунак і ст. пл. Леся Андрухів. У нашому таборі було 27 учасниць.

За тиждень пізніше розпочався табір для юнаків. Цього року хлопці обрали собі назву для свого табору "Далека дорога", і це був їхній курінний табір. Комендантом був пл. розв. Богдан Солтис, бунчужним — пл. розв. Богдан Шкляр, а писарем — пл. розв. Олександр Левицький. А все було під проводом пл. сен. Олексія Сагайдаківського з Торонта.

Ми всі таборували під шатрами в лісі. Кожного разу, як падав уночі дощ — ми думали, що наше шатро

завалиться. Що нам дівчатам робити? Коли шатро почало хитатися, усі поставали в ряд і так стояли цілу ніч, притримуючи шатро догори. Ще більші пригоди чекали нас на нічній стійці. Однієї ночі, близько третьої години досвіта хлопці "вкрали" нашу стійку. Провід табору зробив аларм і всі ми вибігли із шатер у повному пластовому однострої із вирядом у наплечниках. Так пішли ми шукати стійкової, а як її знайшли, тоді мали ще теренову гру. Ми були такі втомлені, що, здавалося, могли заснути тут же на траві.

Часто ходили ми на прогулянки і купалися кожного дня, як лише була погода. Так хутко минули три тижні. Останній вечір закінчився спільним вогником, що його вів пл. сен. О. Сагайдаківський. Ми сиділи немов зачаровані та із жалем думали про від'їзд із табору. Але після останнього дня ліквідації табору та його закриття, ми всі збадьорені покинули "Батурин" і роз'їхалися додому.

Пл. розв. Роксоляна Новосад
Філядельфія

Вишліть ще сьогодні
6.00 дол.
на передплату за "Юнака"
на 1969 рік

● Як будете вислати передплату, долучіть також Вашу пожертву на пресфонд "Юнака"!

● Приєднайте для "Юнака" одного нового передплатника!

Учасниці табору УПЮ-ок "На крилах мрій" на Пластовій Оселі "Батурин" біля Монтреалю.

Атлантийський океан. Зелені хвилі з гуркотом розбивались об гранітні скелі, бризкаючи нам в обличчя білу піну, жалібно скиглили чайки, високо-високо кружляв альбатрос.

Мені заперло віддих. Такої краси я ще не бачив ніде! Яка могутність, яка сила, яка дика природа!!! Скелі змагаються з океаном! Океан посилав свої хвилі одну за одною на скелі, хвилі з розгону розбивались об кам'яні брили, намагаючись завалити їх, а вони непорушні, навіть не здригались.

Намилувавшись красою океану, я подивився на те, що тількищо перейшов. Подивився, і мало що не зімлів. Не злякала мене думка, що я це все пройшов. Ні! ні! Те, що пройшло, те минуло, і тому вже не страшно. Мене злякала думка, що я мушу вертатись тією самою дорогою назад!

Пл. розв. Володимир Левицький
1-ий Курінь УПЮ-ів ім. Митр. Андрія
Шептицького
Монреаль, Канада

ЮВІЛЕЙНА ЗУСТРІЧ НА "ВЕРХОВИНІ"

Із пластового життя
у "Великобританії"

Укрита весняною зеленню та повна пахоців весни — Пластова Оселя "Верховина" у північній Валії привітала знову своїх друзів.

Започатковуючи 20-літній Ювілей Пласту у Великій Британії, з'їхалися старші пластунки, пластунки, пласеньори та гості, щоб відбуди тут триденну Ювілейну Зустріч 24-го, 25-го і 26-го травня ц. р.

Врочисте відкриття Зустрічі започатковано святочним звітом перед головою Крайового Проводу — пл. сен. А. Герасимович. Після офіційного відкриття й піднесення прапору, всеч. о. С. Морозюк відправив молебень, а в неділю надвечір капелян Пласту всеч. о. радник Я. Гаврилюк відправив Службу Божу. Обидва всеч. отці виголосили відповідно до нагоди глибокозмистовні та зворушливі проповіді.

У програму Зустрічі увійшли прогулянки та гутірки на тему 20-річчя пластування на цьому терені, на яких учасники пригадували собі старі пригоди, спомини та епізоди з різних минулих прогулянок і таборів.

З огляду на дощову погоду, учасникам Зустрічі не довелося засісти довкола правдивої пластової ватри; усе ж таки вона відбулася імпровізовано при світлі ліхтарень у будинку таборової ідальні, на якій учасники могли розважатися співом та скетчами.

Хоча 20 літ, здається, не такий довгий відтинок часу, все ж таки можна було зазримити на Зустрічі два покоління. Одне — яке започаткувало на нашому терені Пластову Велику Гру, і друге — молодше, якого в тім часі ще не було на світі, але яке має прийти на зміну та гості Пласт у дальшу мандрівку до Великої Меті.

Роз'їжджаючись додому, усі прощалися з надією хутко стрінутися на "Верховині" під час літнього табору.

Я. І.

ПЕРША ПРОГУЛЯНКА

В неділю, 15-го травня ц. р., старші юначки гуртка "Метелики" в Манчестері, Англія, вибралися на одноденну прогулянку до "Пік Дистрикт" у центральній Англії.

Зустрілися ми на станції о год. 9-й і, купивши квитки, сіли на потяг. Як приємно було їхати, почувуючись українськими пластунками-туристками в Англії. Ніхто з нас не сказав ні слова по-англійському. Ми переїжджали через найкращі околиці центральної Англії.

Висівши із потягу в "Ідейл", узяли ми наплечники і вирушили в дорогу, переходячи через гору "Колд Сайд", прямуючи до сусіднього села.

Насунулись чорні хмари, і ми сподівались грому й дощу, як звичайно в Англії, але, на щастя, хмари перейшли. Ішли ми сільською дорогою, доки не перейшли до стежки, яка крутилася під гору "Колд Сайд" і цією крутою витоптаною стежкою ми прямували до самої гори, яка називалася "Голінз Крос". Без жодних перешкод ми зійшли з гори до стежки, яка вилася до "Косельпон".

Ішли ми повз ліс і ріку, яка блищала в полудневому сонці. Вітер легко колисав молоде листя на деревах, і було дуже приємно.

Ми зупинилися в "Касельтон" і там зайшли до церкви св. Едмунда, що була побудована в 10-ому сторіччі і яка нас усіх зачарувала! Коли вийшли із церкви, коротко оглянули село та вирішили піти пообідати голастовому на свіжому повітрі. По обіді вирушили знову в дальшу дорогу у "Кейв Дейл". Це дуже вузька щілина між спадистими вапняними горами, де колись жила передісто-

рична людина. Із цікавості ми заглянули в печеру, але нічого не було видно, бо річ ясна, було темно! Тут було дуже тяжко йти, і ми мусіли досить часто відпочивати.

Ідемо, ідемо і кінця не видно, аж бачимо "Винатс Пас". Стали ми на горі, а там стрімкий спад. Пішли ми трохи далі і вирішили зійти на долину, але не обійшлося без пригод! Трохи драпасмося по скелях, із трудом ідемо далі. Орієнтація Торкхоняк дуже хотіла спробувати з'їхати з гори на долину на пластиковій торбі. Відстебнула наплечник, щоб витягнути торбу, але забула його застебнути. Сідаючи на торбу, нехотячи копнула наплечник і він сам полетів згори надоліну! Помаранчі, скарпетки, рукавиці, гроші — все порозліталось по горі! Ми довго сміялися, шукаючи грошей у високій траві.

Зійшовши з 2,000 футів до 50 футів височини до просміку "Винатс Пас", ми зайшли до "Трік Кліф Каверн". Тут ми оглядали печері, які мають 80,000 років і в яких є камінь "Блю Джон", яким славиться "Пік Дистрикт", а також своїми сталекітами і сталекмітами.

Із "Трік Кліф Каверн" ми попрямували назад до "Ідейл". А тут знову пригода! Нема стежки! Але нам дозволив фермер перейти через його поля, вживаючи брами! Брами не було, і ми мусіли лізти через і по-підплоти з колючих дротів. Наприкінці зайшли ми на "Голінз Крос" і там, сховавшись від вітру, з'їли вечерю з великим апетитом.

Зійшовши з гори, вернулися на станцію і чекали дві години на потяг. Вернулися ми додому втомлені, голодні, але задоволені з нашої мандрівки та пережитих пригод. І ось

така була перша прогулянка нашого гуртка, про яку ми ухвалили написати до нашого "Юнака".

Ст. пл. Рома Бабуняк (Вішак)
упорядник гуртка УПЮ-ок
"Метелики"
Манчестер, Вел. Британія

Steven Studios

Власники: Ст. і О. Куткові.

927 Bloor St. W. Tel.: LE 1-0777

виконує
всі фотографічні роботи
кольорові та чорно-білі

Єдине в Торонто
спеціально влаштоване

ПАТІО - ТЕРАСА

для весільних знімків

СПРОСТУВАННЯ

Авторка статті у 10-ому числі "Юнака" за жовтень ц. р. на стор. 18-й п. н. "Маруся Литвин — гостя з Аргентини" описала недокладно подію зустрічі ст. пл. Марусі Литвин із П. Вірським під час виступу його групи в Буенос Айрес. Стаття написана на основі розповіді М. Литвин, яку авторка допису сприйняла не зовсім точно саме щодо згаданої події, подаючи, що "Маруся не дарма так домагалася зустрічі із П. Вірським під час виступу його балету". Цей пасус подано невірною, бо — як довідуємось — ця зустріч не була запланована, а відбулася зовсім випадково.

РЕДАКЦІЯ

Наш шлях ішов яром "Винатс Пас", де нам трапилася наша перша пригода.

У печері "Трік Кліф Каверн".

ЮНАКИ—АКТОРИ

Пластове юнацтво радо береться до кожного нового діла, до кожного завдання, що цікаве, живе і призначене для них. Однак часом бракує їм до цього помочі, послідовности, а передусім якогось "головного мотора"

Усе це знайшлося щасливим випадком у Пластовій Станиці у Філадельфії в одній особі щирого приятеля Пласту, колишнього пластунів і батька пластунів, п. Зенона Чайківського.

Коли Пластприят рішив у 1964 р. зорганізувати веселі пластові вечори в американський "День Подяки", здійснилася довголітня мрія п. Чайківського зробити з пл. юнацтва аматорську групу, вивчити їх гри і виставляти скетчі, сценки тощо. Свою грацію розпочав він із гуртком юнаків "Яструби" з 1-го Куреня УПЮ-ів. А далі, після першого їх виступу в 1964 р. у скетчі "Лист із табору" щораз більше юнацтва захопилося ідеєю драматичного гуртка.

Вони пильно ходять на проби, що відбуваються звичайно в суботу, неділю або після пластових сходів, збираються у домі п. Чайківського на додаткові приготування і мають велике вдоволення із своєї акторської праці, хоча вона завжди відбувається коштом їхнього дозвілля.

Саме у листопаді ц. р. минає 5 років від заснування цього виїмкового драматичного гуртка. За цей час гурток має за собою вже 18 удалих виступів у Філадельфії та інших станицях (8 музичних п'єсок і 3 скетчі), став відомим на східньому по-

Скетч: "Сестричка Бобо".

бережжі США, збирає загальне признание та грихильні рецензії, а передусім ширить добру славу Пластові. Душею гуртка і його "мотором" є постійно п. Чайківський, який режисерує всі виступи, є автором п'єсок і скетчів (які завжди мають пластову тематику) і здобув, крім великої групи молодих акторів, також ентузіастів-співробітників серед батьків і пластових сеньйорів. Найбільшу поміч дають йому — колишня пластунка, пані Р. Гарасимович, у складанні музики та фортепіанового супроводу, і пл. сен. А. Прасіцький, який зай-

мається декораціями, реквізитами та сценічним оформленням.

Як бачимо, усе це разом створило справжню драматичну групу, яка дає радість глядачам, але перш усього виконавцям — юнакам і юнкам. Ядро цієї групи — це юнаки: А. Мадай, Ю. Мельник, Ю. Пазуняк, О. Прасіцький, Р. Процик, А. Максимович, Марко і Максим Тарнавські та Б. Чайківський, а юначки це: Д. Варвара, Ірина і Христя Дмитренко, М. Куземська, К. Оранська, З. Луцька, Г. Стадниченко. У поодиноких скетчах виступали ще й інші пластунни

Скетч: "Шух дає першу поміч".

"Князівна і князенко" "свята весни" — фінал.

та пластунки, як також новачки у скетчі: "Сестричка Бобо". Музичний супровід у виступах мали також наші пластунни, а саме: ст. пл. А. Сагатиї, Ю. Чайківський, Оксана Процик та О. Куземська.

Може, поміж цими молодими акторами знайдуться і такі, що захоплені цим ділом посвящать драматичному мистецтву ціле життя? Але, напевно, для всіх без виїмку ці спільно пережиті проби, піднесений настрій виступів, успіхи і невдачі цього гуртка залишаться незатертим спомином часів їхнього юнакування.

Скетч: "Пластуні на планеті "Перун". Інтер'ю робота Ле з пластунами-астронавтами.

Це перший такий пластовий гурт, що живе і працює так довго та послідовно і має на своєму конті стільки досвіду і оригінальних скетчів та п'єсок. Тому із радістю і признанням пишемо про них у "Юнаку" з надією, що, може, інші пластові осередки візьмуть собі з них приклад і використають ідею драматичного гуртка із п'єсками і скетчами з нашого пластового юнацького життя.

О. Кузьмович

СПОМИН ЗІ СВЯТА ВЕСНИ

(Про "свято весни" філадельфійського юнацтва, що відбулося в суботу 21 і неділю 22 червня ц. р. в Рікетс Глен)

"Над ватрою постаті юні, хлоп'ячі,
Заслухані в золото слів, що лились
Про славне минуле, про мрії гарячі,
Про волю, що прийде колись..."

...Чарувала юнацтво пісня "При ватрі". Ця пісня мала для нас у тій хвилині особливе значення: Ми ж відбували наше "свято весни" в тій самій околиці, де наші піонери уперше поселялись і працювали по копальнях. Подивившись на наші обличчя при пластовому вогнику, бачив глядач наше інтенсивне зацікавлення почути про наших прадідів. Там, серед гір і лісів наші думки летіли до днів, що були і що прийдуть колись.

Дуже урочисто і настроєво відбувалось запряження трьох юнаків і двадцятьтрьох юначок. При палаючій ватрі приступали вони до прапора. Одні по одному складали присягу, якою проводив наш гість, пл. сен. Теодосій Крупа, і наші зв'язкові. Потім усі запряжені виголосили пластовий обіт. На їхню честь залунало з рядів голосне "Слава!". Призвано також другу пробу п'ятьом юнакам і шістанадцятьом юначкам та 88 іспи-

тів умілости, які здобули наші юначки.

Дуже цікавою була теренова гра, що відбувалась у суботу, не лише тому, що була старанно підготована, але і тому, що відбувалась серед мальовничого терену. Часто учасники гри приставали поміж пунктами, щоб намитуватись прекрасними видами скель чи водоспадів.

Однією із найкращих хвилин була польова Служба Божа, яку ми вислухали в неділю вранці. Не одному пригадувались пластові табори, коли ми уставлялись куреннями до Боже-ственної Літургії. При Богослужбі ми співали релігійних пісень.

Хоч дорога на цьогорічне "свято весни" була далека, напевно, ніхто не жаліє, що приїхав. Це свято здавалось мені найкращим з усіх, може тому, що було моє останнє в юнацтві. Усі ми старались, щоб зробити наше свято незабутнім. І таким воно на-завжди залишиться у наших споми-нах.

Пл. вірл. Віра Козак

Пл. Станиця, Філадельфія, США

Без слів.

ЦІННА ПОРАДА

— Мамо, я сьогодні познайомилася з молодим інженером — каже доня. — Ми розмовляли довгий час. На прощання він сказав, що я поважна і розсудлива дівчина. Що мені далі робити?

— Не зустрічайся більше з ним.

— Чому, мамо?

— Нехай він залишиться із таким поняттям про тебе.

ЗРОЗУМІВ

Учитель пояснює:

Усе, що нас оточує, — це матерія. Є такі предмети, що ми їх бачимо, а є такі, що їх не видно. Миколо, назви матерію, якої ми не бачимо.

— Хіба підшивка в кешені — певно відповів Микола.

НАЙКРАЩИЙ ПОДАРУНОК

для Ваших друзів і друзів з приводу їх дня народження, іменин, різдвяних чи великодніх свят, успішного закінчення шкільного року чи інших подібних нагод — це

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА "ЮНАКА"

НАЙКРАЩИЙ ПОДАРУНОК для юнака чи юначки при кожній нагоді — **ЦЕ ПЕРЕДПЛАТА "ЮНАКА"**. • Наша акція у справі дарункових передплат "Юнака", що в першу чергу призначені для зразкових, але незможних юнаків і юначок з європейських і південно-американських країн, **НАХОДИТЬ СЕРЕД НАШИХ ЧИТАЧІВ ШОРАЗ ТО БІЛЬШЕ ЗРОЗУМІННЯ. • ЗРОБІТЬ І ВИ "ДОБРЕ ДІЛО" ТА ЗГОЛОСИТЬ ОДНУ ДАРУНКОВУ ПЕРЕДПЛАТУ до нашої адміністрації!**

СПИСОК ДАРУНКОВИХ ПЕРЕДПЛАТ

ЩО ВПЛИНУЛИ ВІД ТРАВНЯ ДО ЖОВТНЯ Ц. Р.

1. Всеч. о. Ярослав Гайманович, Монреаль, Канада, для юнака в Парагваю і 3-ох юначок у Бразилії.
2. Гурток УПЮ-ів "Бобри", Вінніпег, Канада, для юначки у Вінніпезі.
3. Пл. юн. Рафаїл Вацке, Едмонтон, Канада, для Товариства Української Молоді в Бразилії (вчетверте).
4. Гурток УПЮ-ів "Тигр", Клівленд, США, замість квітів на могилу бл. п. Євгена Винярьського, дідуся друга з гуртка "Тигр" Андрія Винярьського, для юнака в Європі.
5. Пл. юн. Андрій Пилипів, Торонто, Канада, для юнака в Німеччині.
6. Пл. юн. Іван Нич, Клівленд, США, для юнака у Чехо-Словаччині (вдруге).
7. Пл. юн. Олександра Ориняк, Мейпелвуд, США, для юначки в Німеччині.
8. Пл. юн. Марія Мандрусяк, Савт Орендж, США, для юначки в Німеччині.
9. Ст. пл. Роман Воронка, Ірвінгтон, США, для юнаків в Німеччині.

10. Пл. сен. Василь Ісайв, Аахен, Німеччина, для 2-ох юнаків в Аргентині (вчетверте).

11. Пл. юн. Адріян Лужба, Ст. Кетерінс, Канада, для юнака в Чехо-Словаччині.

12. 17-ий Гурток УПЮ-ів "Ягуари", Трентон, США, 5 дарункових передплат для незможних юнаків в Європі, як вислів подяки пл. сен. Ларисі Онишкевич з Трентону за її час і труд у навчанні літератури 20-ого сторіччя.

13. Замість квітів на могилу бл. п. пл. резв. Бориса Драгана з Джерзі Сіті, США, брата ст. пл. Оксани Драган, 5 дарункових передплат для юначок в Європі заплатили такі подружки Оксани: Богданна, Христя, Дзвінка, Алла, Софійка і Ярина.

14. Ст. пл. Світлана Луцька, Вудсайд, США, для юнака в Югославії (втретє).

15. Пані Наталія Бундза, Торонто, Канада, для юначки в Судбурах, Канада (вдруге).

Разом 25 нових дарункових передплат.

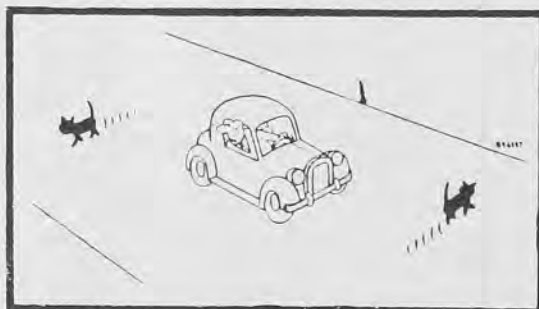
• Останнє наше звітлення про дарункові передплати було поміщене в "Юнаку" за травень (ч. 5). Разом з попередньо проголошеними досі зголошено 391 дарункових передплат.

• Масмо адреси зразкових, але незможних юнаків і юначок з європейських і південно-американських країн, для яких потрібно заплатити дарункові передплати.

• ХТО ЧЕРГОВИЙ ЗРОБИТЬ "ДОБРЕ ДІЛО" І ЗГОЛОСИТЬ ДАРУНКОВІ ПЕРЕДПЛАТИ?!

Що в неї у голові...

Без слів.

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п.

пл. сен. ЮРІЯ Т. ГРУШКЕВИЧА

з Дітройту

Батька нашої Кошової

складаємо \$50.00 на пресфонд "Юнака".

10-ий КУРІНЬ УПЮначок
ім. ОЛЬГИ КОВІЛЯНСЬКОЇ
Дітройт, США

Замість квітів на могили
Мами та Сестринка друга Юрія Ференцевича
бл. п.

ЄВГЕНІЙ ФЕРЕНЦЕВИЧ

і
пл розв. БОРИСА ДРАГАНА
складаю 10.00 дол. на пресфонд "Юнака".

Пл. сен. ХРИСТЯ НАВРОЦЬКА
Нью-Йорк, США

Замість квітів на свіжу могилу
Брата нашої подруги Оксани
бл. п.

пл. розв. БОРИСА ДРАГАНА
з Джерзі Сіті, США,
складаємо \$30.00 на п'ять дарункових
передплат "Юнака" для незаможних читачів.

БОГДАНКА, ХРИСТЯ, ДЗВІНКА
АЛЛА, СОФІЙКА і ЯРИНА

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п.

пл. розв. БОРИСА ДРАГАНА

з Джерзі Сіті, США,

склали на пресфонд "Юнака"

Працівники щоденника "Свобода" та Українського	
Народнього Союзу, Джерзі Сіті, США	\$25.00
Пл. сен. ОЛЬГА і МИКОЛА КУЗЬМОВИЧІ,	\$25.00
Бабилен, США	
Пл. розв. ЮРІЙ КУЗЬМОВИЧ, Бабилен, США	10.00
Пл. розв. АНДРІЙ ЯРОШ, Форест Гіллс, США	10.00

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п.

пл. сен. ОЛЕКСИ ГАНКЕВИЧА

з Чикаго, США

склали Старшина Пластової Станиці,
13 членів Осередка Праці УПС і 2 члени Осередка
Праці УСП в Чикаго (докладний список усіх жертводавців
надрукований в оголошенні пожертв на пресфонд
"Юнака" в цьому числі на іншому місці) по \$58.50 на
пресфонд "Юнака" і "Пластового Шляху", разом \$117.00.

Замість квітів на могилу

бл. п.

ВОЛОДИМИРА РОГОЖІ

з Нью-Йорку

складаємо на пресфонд "Юнака" \$20.00.

Д-р РОМАН і ЛІДІЯ ОСІНЧУКИ
Нью-Йорк, США

НАШЕ ЛИСТУВАННЯ

● До Адміністрації "Юнака" в Торонті. Дорогі Дру-
зі! — Просимо помістити таку нашу подяку:

"Ми члени гуртка УПЮ-ів "Ягуари", колишні учні
подруги пл. сен. Лариси Онишкевич, бажаємо висловити
свою подяку за її час і труд для нас, щоб поширити на-
ше знання літератури двадцятого сторіччя. Цей курс був
нам дуже корисний. А як скромний вияв нашої вдячності
для неї за це пересилаємо пожертву — \$30.00 на п'ять
дарових передплат "Юнака" для незаможних пластунів.
З дружнім привітом для читачок і читачів "Юнака" —
"Скобі". — Трентон, США, 14. 9. 1969 р.

Зліва до права: пл. розв. Ярکو Крупа, сумівець Омелян
Коцопей, пл. уч. Орест Копаниця, пл. розв. Роман Корс-
пей, пл. розв. Ігор Бойцун і пл. розв. Ігор Гіль, усі (крім
друга Омеляна Коцопей, що є членом СУМА), члени 17
Самостійного Гуртка УПЮ-ів "Ягуари" при Пластовій
Станиці у Трентоні.

● Дорогі Друзі! Посилаю Вам чеком \$15.00 на дві
дарункові передплати Вашого журналу для неспромож-
них собі передплатити "Юнака". Решта грошей на пре-
совий фонд. Здоровлю сердечно й бажаю Вам Божого
благословення у Вашій праці. Ваш в Господі Ісусі Христі
— о. Ярослав Гайманович, Монреаль, Канада.

ПОЖЕРТВИ НА ПРЕСФОНД "ЮНАКА"

ЯКІ ВПЛИНУЛИ ДО 30 ЖОВТНЯ Ц. Р.

Замість квітів на могилу бл. п. пл. сен. Олексі Ганкевича з Чікаго склали на пресфонд "Юнака":

Пластова Станиця в Чікаго, США	10.00
пл. сен. Т. Ліськевич, Чікаго, США	5.00
пл. сен. Ю. Яримович, Чікаго, США	5.00
пл. сен. Е. Бурачинський, Чікаго, США	5.00
пл. сен. І. Лисейко, Чікаго, США	5.00
пл. сен. Ю. Кузич, Чікаго, США	5.00
пл. сен. Д. Пілецький, Чікаго, США	2.50
пл. сен. М. Оленич, Чікаго, США	2.50
пл. сен. Я. Кульчицький, Чікаго, США	2.50
пл. сен. Ю. Ожга, Чікаго, США	2.50
пл. сен. В. Литвин, Чікаго, США	2.50
пл. сен. І. Комаринський, Чікаго, США	2.50
ст. пл. Т. Климкович, Чікаго, США	2.50
ст. пл. І. Гула, Чікаго, США	2.50
пл. сен. Ю. Юринєць, Чікаго, США	2.50
пл. сен. К. К.	1.00
Разом	\$58.50

Члени Кодла 3-ого Куреня УПС "Лісові Чорти" "Бубнище" з осідком у Мюнхені, Німеччина, на пресфонд "Юнака" склали по 10.00 нім. марок — пл. сенйори: Теодор Данилів, Михайло Добрянський, Атанас Фіголь, о. Іван Гриньох, Василь Ісаїв, Володимир Янів, Богдан Кордюк, Володимир Козак, о. Михайло Коржан, Іван Мриц, Михайло Рудко, а 5.00 нім. марок: Іван Керестіль, разом у канадських доларах

28.30

Працівники щоденника "Свобода" та Українського Народного Союзу, Джерзі Сіті, США, замість квітів на могилу бл. п. пл. розв. Бориса Драгана д-р Роман і Ліда Осінчуки, Нью-Йорк, США, замість квітів на могилу сл. п. Володимира Рогожі з Нью-Йорку

20.00

пл. сен. Ольга і Микола Кузьмовичі, Бабилон, США, замість квітів на свіжій могилу пл. розв. Бориса Драгана з Джерзі Сіті, США

25.00

пл. розв. Юрій Кузьмович, Бабилон, США, замість квітів на могилу пл. розв. Бориса Драгана з Джерзі Сіті, США

10.00

пл. розв. Андрій Ярош, Форест Гіллс, США, замість квітів на могилу пл. розв. Бориса Драгана з Джерзі Сіті, США

10.00

пл. сен. Христя Навроцька, Нью-Йорк, США, замість квітів на могили Мами та Сестрінка друга Юрія Ференцевича, бл. п. Євгенії Ференцевич і бл. п. пл. розв. Бориса Драгана з Джерзі Сіті, США

10.00

пл. юн. Зенон і Роман Мельники, Торонто, Канада

10.00

пл. сен. Ростислав Левицький, Торонто, Канада

6.00

пл. юн. Ярослав і Маргарета Гришчуки, Едмонтон, Канада

5.00

пл. сен. Володимир Корнага, Нью-Йорк, США

5.00

пл. юн. Анна Котович, Вінніпег, Канада

4.00

пл. юн. Орест Осмак, Торонто, Канада

4.00

пл. сен. Лев і Оксана Винницькі, Торонто, Канада

4.00

пл. юн. Христя Голубінська, Торонто, Канада

4.00

пл. юн. Роман Коструб'як, Балтімор, США

4.00

ст. пл. Квітка Серотюк, Торонто, Канада

4.00

РОЗГАДКИ ЗАГАДОК

із числа 10 за жовтень ц. р.

I. РОЗГАДАЙТЕ НАЗВУ ПЛ. КУРЕНЯ

1. ЧУБ
2. ОРЕЛ
3. РІЧКА
4. ТАБОРИ
5. ОСТОДІР
6. ПРАПОРИ
7. ОКСАНА
8. ЛИСТЯ
9. ОЛЕГ
10. ХОР

II. МОДЕРНИЙ «ВУЛИК»

1. БУРКО
2. ІСПИТ
3. БІГМЕ
4. ЛІТАК
5. ІКОНА

Разом з передплатою прохаємо вислати пожертву на ПРЕСФОНД!

**

ПРИЄДНАЙТЕ «Юнакові» в цьому році одного ПЕРЕДПЛАТНИКА!

пл. юн. Віра Шехович, Нью-Йорк, США	4.00
пл. юн. Тая і Дарія Єзерські, Парма, США	4.00
ст. пл. Юрій Спольський, Торонто, Канада	4.00
пл. юн. Леся Вітюк, Торонто, Канада	4.00
пл. юн. Юрій і Роман Пендзеї, Торонто, Канада	3.00
ст. пл. Роксоляна Мотиль, Нью-Йорк, США	2.35
пл. юн. Лев і Роман Шевчуки, Торонто, Канада	2.00
пл. юн. Богдан Піжицький, Ст. Кетерінс, Канада	2.00
пл. юн. Марта Іванчишин, Бронкс, США	2.00
ст. пл. Любомир Шулякевич, Монреаль, Канада	2.00
пл. юн. Іван Васильків, Нобел Парк, Австралія	1.80
пл. юн. Лариса Дем'яненко, Сті Кетерінс, Канада	1.00
пл. юн. Надя Зелик, Торонто, Канада	1.00
пл. юн. Леся Кукурба, Едмонтон, Канада	1.00
ст. пл. Роман Савка, Торонто, аКнада	1.00
пл. юн. Геня і Леся Коцур, Торонто, Канада	1.00
пл. юн. Андрій Скрипник, Ріджайна, Канада	1.00
ст. пл. Ольга Винницька, Парма, США	1.00
пл. юн. Леся і Ірка Кокоцькі, Гамільтон, Канада	1.00
пл. юн. Богдан Бурдяк, Клівленд, США	0.50
Разом у цьому списку	\$276.45

ДОРОГИЙ ДРУЖЕ — ДОРОГА ПОДРУГО!

● Чи Ви вже також вислали в цьому році до нашої Адміністрації Вашу пожертву на пресфонд "Юнака"?

● Якщо ні, то зробіть це тепер!

● Кожен передплатник і читач "Юнака", як також кожний юнацький пластовий гурток і курінь повинен раз у рік скласти пожертву на пресфонд свого журналу!

ОЩАДНІСТЬ

це прикмета кожного доброго пластуна
та кожної доброї пластунки.
ПЛАСУНИ й ПЛАСУНКИ!

Складайте Ваші ощадності в нашій найбільшій і найстаршій у Торонті кредитівці

Українська Кредитова Спілка

297 College St. — Toronto 2B, Ont.
Tel.: 922-1402

Пластун Ти, юнак?

ОЩАДНІСТЬ — Твій знак!

Щадити щоденно учись!

Як будеш студент,

Той долар, той цент

Тобі допоможе колись

Здобути знання, прожиток, ім'я!

● ЗА ОЩАДНОСТЕВІ ВКЛАДИ «Самопоміч» платить $4\frac{3}{4}\%$ ДИВІДЕНДИ.

● КОЖНА СУМА ВКЛАДУ враз із усіма фондами має своє ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ.

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“ У ЧІКАГО

2351 West Chicago Ave. — Tel.: HU 9-0520
Chicago, Ill., 60622, U.S.A.

ЗДОРОВИЙ і СМАЧНИЙ ХЛІБ
та всякі інші печива
випікають

УКРАЇНСЬКІ ПЕКАРНІ
власниками яких є

Анна і Роман Вжесневські

The Future Bakery

735 Queen St., West-Toronto, Ontario
Tel.: EM 8-4235

★★★
Home Town Bakery

164 Kane Ave., Toronto(Ontario
Tel.: RO 7-7246

Нормально банки платять за ощадності
3 відсотки. За Ваші ощадності **НА СПЕ-**
ЦІАЛЬНОМУ ЮНАЦЬКОМУ КОНТІ в на-
шій кредитівці одержите: **$5\frac{1}{2}\%$**

ЩАДИТЬ МІСЯЧНО
по 5.00 доларів
а після 5 років одержите

343.00 дол.

СКЛАДАЙТЕ СВОЇ ОЩАДНОСТІ

в українській кредитівці

“БУДУЧНІСТЬ”

КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА В ТОРОНТО

140 Bathurst St. Toronto 2B, Ont.

Друкарня-ПЕРЕПЛЕТНЯ
КИЇВ

KIEV PRINTERS LTD.
686 RICHMOND ST. W.
TORONTO ONTARIO

виконує
всякі
друкарські
і переплетничі
роботи

Хто з Вас подорожує

✱ літаком ✱ кораблем ✱ поїздом ✱ автобусом
у Канаді чи поза Канадою повинен купити по-
дорожній квиток і одержати безплатно всякі
потрібні інформації і поради

в українським подорожнім бюро
МАРКІЯНА КОГУТА

Bloor Travel Agency

1190 Bloor St. West — Toronto 9, Ontario
Telephone: 535-2135 & 535-2136

Увага! Увага!

«Юнака» треба не лише передплачувати, але й докладно читати, до нього дописувати, приєднувати йому передплатників і збирати пожертви на його пресфонд.

Ціна 50 центів

POSTAGE PAID AT TORONTO, CANADA

If not delivered please return to:

YUNAK Magazine

2199 Bloor St. W., Toronto 9, Ont., Canada

RETURN POSTAGE GUARANTEED

СИНИЦЯ

СОЛОВЕЙ

ЛАСТИВКА

ПІДСНІЖНИК

БАРВІНОК

ФІЯЛКА

БДЖОЛА

В Пластовій кооперативі ПЛАЙ

PLY CO-OP LTD., 768 Queen St. W., Toronto 3, Ont.

ЗАМОВЛЯЙТЕ ПЛАСТОВІ ВІДЗНАКИ

- новацьких роїв і гнізд
- юнацьких гуртків і куренів
- новацьких і юнацьких проб
- нов. і юн. іспитів уміlostей

БОРСУК

ЇЖАК

КАЖАН

БОБЕР

САЙТАК

ЛИС

РИСЬ

ЗАЄЦЬ

ВЕДМІДЬ

ВОВК

ОЛЕНЬ

ЛЕОПАРД

КОБРА

ОРЕЛ

СОКІЛ

ГОТУР

ТАРПАН

У цьому оголошенні поміщені зразки відзнак юнацьких гуртків, які продаємо по 50 центів за штуку. Маємо постійно на складі 40 різних родів таких відзнак і можемо їх кожнoчасно вислати. Виготовляємо також інші відзнаки роїв УПН і гуртків УПЮ на замовлення.

КУПУЙТЕ В НАС ТАКОЖ:

★ всякі інші пластові відзнаки ★ усі частини пластових одностроїв ★ таборовий виряд ★ спортове приладдя ★ усі пластові видання, а зокрема обов'язковий для юнацтва посібник, автором якого є основник Пласту

ПРОФ. Д-Р ОЛЕКСАНДЕР ТИСОВСЬКИЙ (ДРОТ)

Життя в Пласті

544 сторін • багато ілюстрацій • ціна 6.50 дол.

* КУПУЙТЕ В ПЛАСТОВІЙ КООПЕРАТИВІ «ПЛАЙ»!

* ЧИСТИЙ ПРИБУТОК КООПЕРАТИВИ «ПЛАЙ»
ПРИЗНАЧЕНИЙ НА ВИХОВНІ ЦІЛІ ПЛАСТУ!